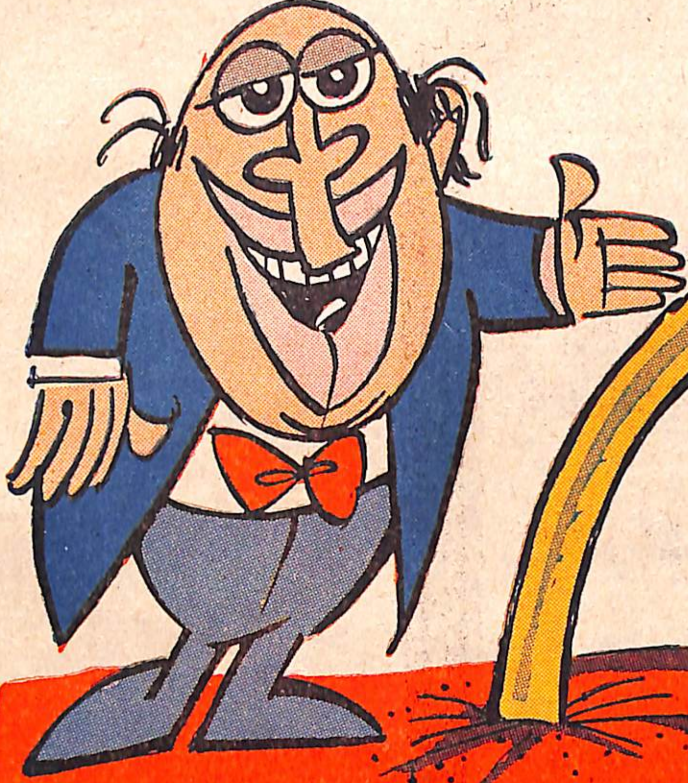
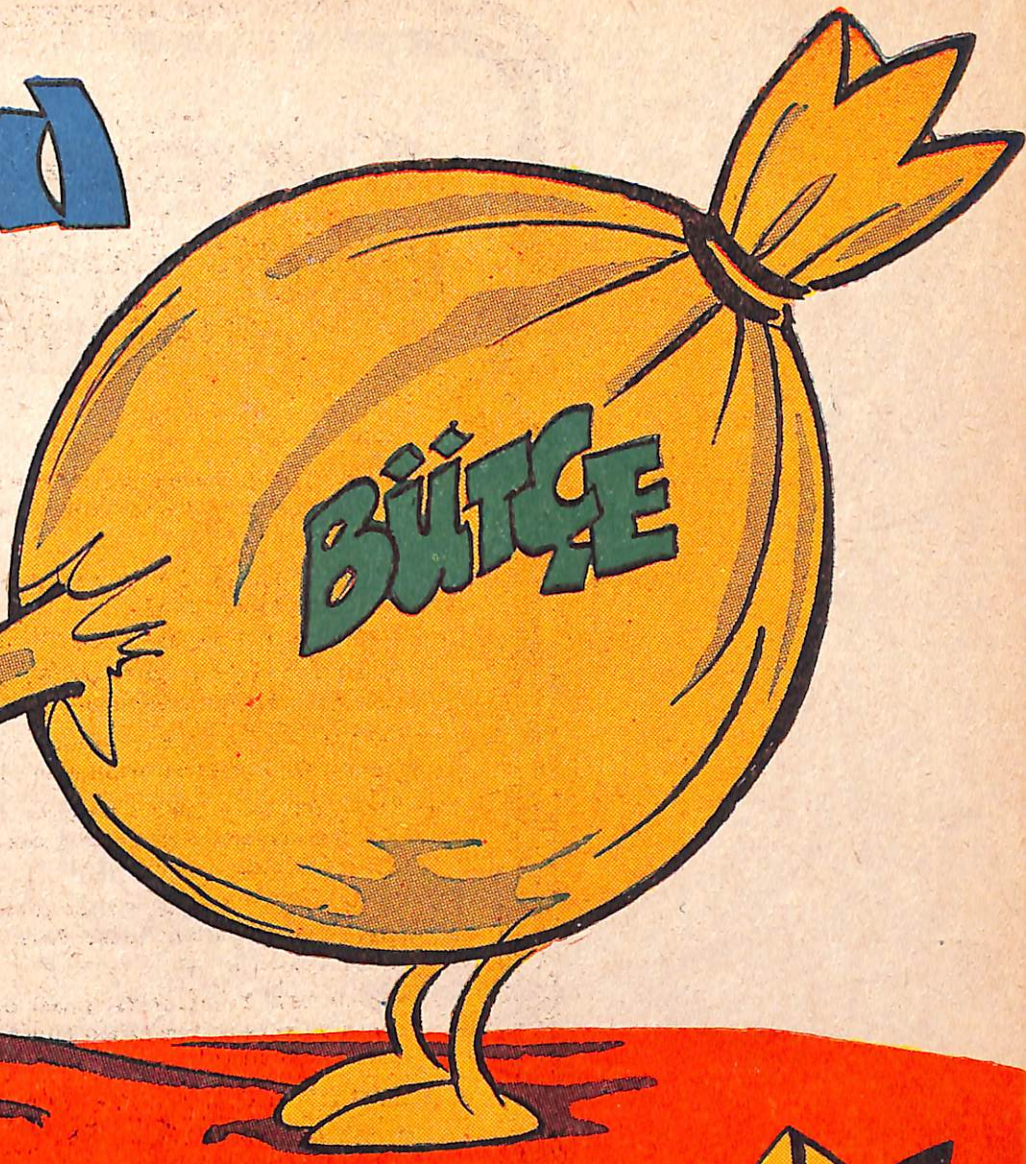
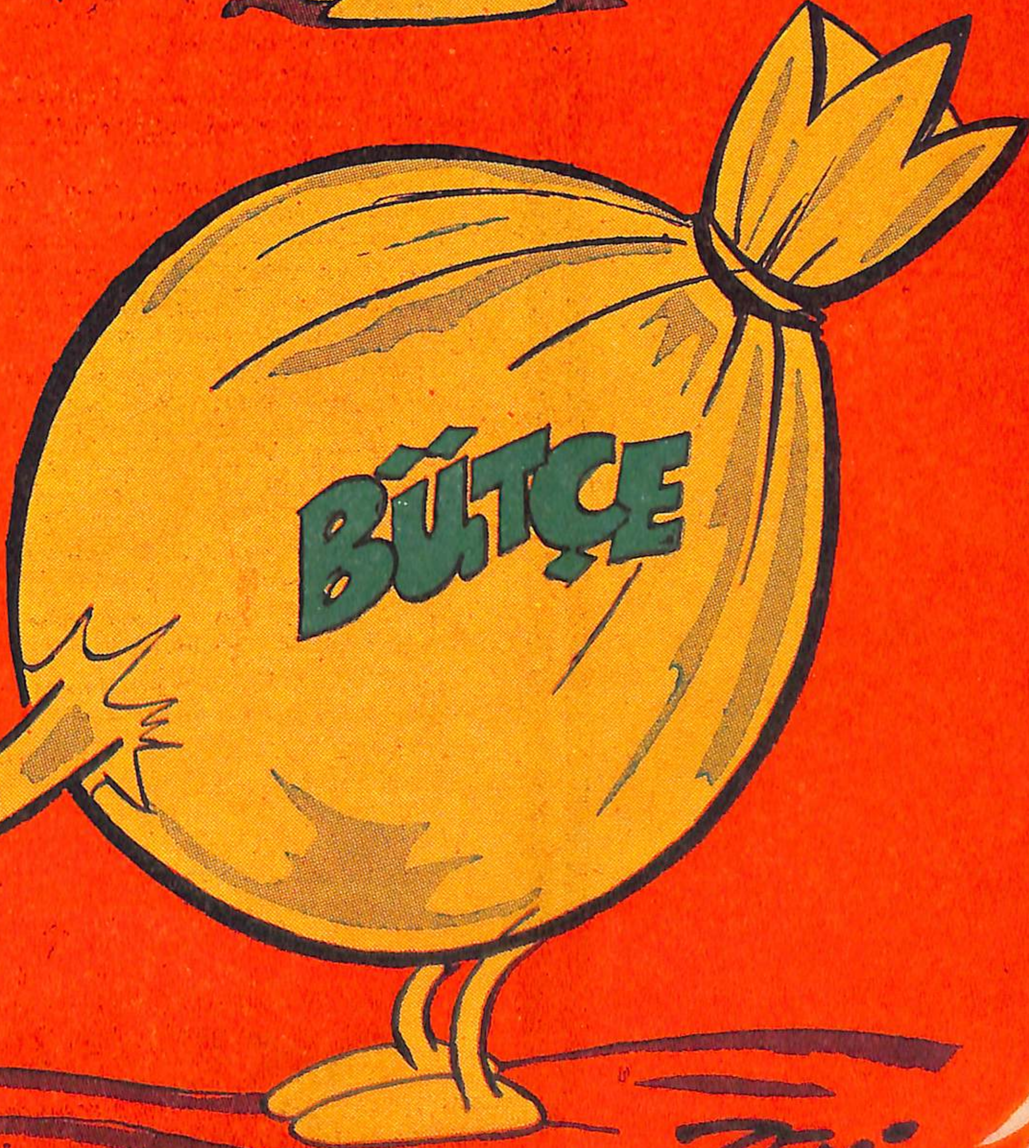
Akbaba

Demirel — Son yılların en başarılı bütçesini halkın hizmetine sunuyoruz!

AKBANK
kültür hareketleri
mart 1976

SERGİLER

1 - **Akbank Sanat Eserleri Koleksiyonundan Resim Sergisi**
(Ankara - Akbank Ziyagökalp Şubesi Sanat Galerisi)
3 Mart / 19 Mart

2 - **İzmir Cumhuriyet Kız Meslek Lisesi Dekoratif Resim Sergisi**
(İzmir - Akbank Konak Şubesi) 8 Mart / 24 Mart

3 - **Şinasi Özersoy Şiir ve Resim Sergisi**
(Istanbul - Akbank Etiler Şubesi) 10 Mart akşamına kadar

4 - **Akbank 1975 Fotoğraf Yarışması Sergisi**
(Adana Hacı Ömer Sabancı Kültür Sitesi) 10 Mart / 26 Mart

5 - **Kadın Ressamlar Karma Sergisi**
(Ankara - Akbank Ziyagökalp Şubesi Sanat Galerisi)
30 Mart 'a kadar

6 - **Akbank Sanat Eserleri Koleksiyonundan Resim Sergisi**
(İzmir - Akbank Konak Şubesi Sanat Galerisi)
25 Mart / 9 Nisan

7 - **Akbank 1975 Fotoğraf Yarışması Sergisi**
(Ankara - Akbank Ziyagökalp Şubesi Sanat Galerisi)
31 Mart / 15 Nisan

AKBANK ÇOCUK TİYATROSU

Küçük Kalemlerin Yarışı
(Istanbul - Kenter Tiyatrosu)
Her cumartesi - pazar saat 11. 00' de

AKBANK ÇOCUK SİNEMASI

Çocuk Filmleri
(Istanbul - Emek Sineması, Ankara - Kavaklıdere Akün Sineması) Her cumartesi saat 10. 30' da

AKBANK ÇOCUK KOROSU

(Istanbul - Çiftehavuzlar, İlhami Ahmet Örnekal İlkokulu)
3 Mart Çarşamba saat 16. 00' da

(Istanbul - Galatasay Lisesi Konser Salonu)
4 Mart Perşembe saat 16. 00' da

YARIŞMALAR

1 - **Fotoğraf Yarışması**
(Konu : Türkiyenin İnsanları - portre ya da tek figür)

2 - **Köy Okulları Arası Resim Yarışması**
(Konu : Serbest)

3 - **Yurt Dışındaki Türk Çocukları Arası Yazı Yarışması**
(Katılma süresi dolmuştur)

4 - **Güneydoğu Anadolu Bölgesi Halk El Sanatları Yarışması**

YAYINLAR

1 - **Türkiyemiz Dergisi**
(18. sayısı çıktı, 6. yılını - 3. cildini tamamladı)

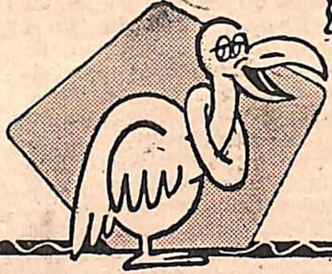
2 - **Kilim ve Düz Dokuma Yaygılar**
(Türk Süsleme Sanatları Serisi : 4, Yazan : Belkıs Acar)

Yayınlarımız Genel Dağıtıcısı : B A T E Ş

kültür hizmetlerinde de

AKBANK

Yıl: 54 Cilt: 30 Sayı: 10 • Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ • 3 Mart 1976 • Fiyatı 250 Krş.

Akbaba

Pazar Ola

ESKİ ve zalimce bir kural var. Batı dillerine iyice yerleşmiş bir deyimle dile getiriliyor:

«Ölmek üzere olan bir kralla iş yapılmaz.»

Açıkçası, kralın ölmesi beklenir ve iş yeni kralla yapılır.

1976 yılının en büyük özelliklerinden biri, yeryüzünün üç üstün gücünün kendilerine yeni birer lider aramaları.

Amerika Birleşik Devletleri için seçim yılı bu yıl. Üstelik hiçbir aday adayının öteki aday adaylarına kesin bir üstünlüğü yok. Durumun açıklığa kavuşması Kasım ayından önce olmayacak.

Sovyetler Birliği'nde de benzer bir durum var. Gözlemciler, Moskova'da genel görüşün; Brejnev'in kendi isteğiyle görevden ayrılan ilk komünist lider olacağı konusunda birleştiğini belirtiyorlar. Büyük bir olasılıkla bu yıl içinde çekilecek Brejnev.

Çin'de ise, uzun zamandır süregelen iktidar çekişmesi, Çu En Lay'in ölümü ile büsbütün kızıştı. Tozlar yatıştığında kimin ayakta kalacağını kestirmek zor.

Krallar, ölmek üzere olan krallarla iş yapmıyorlar.

Vaşington'da, Moskova'da ve Pekin'de kaçınılmaz bir durgunluk var bu yüzden. Politik geçiş dönemlerinde karar alma işlemleri yavaşlıyor ister istemez.

Moskova, Başkan Ford'la olan ilişkilerinde önemli adımlar atmaktan kaçınıyor. Çünkü gelecek yıl Beyaz Saray'da olmayabilir Başkan Ford.

— İndirimli satışlarımız başlamıştır!..

Bunun tersi de gerçek. Ford, Brejnev'le değil, onun yerine geçecek olan kişiyle yürütmek istiyor işlerini.

Pekin'in görüşüne gelince... Ford'la pazarlığı sürdürmekten fazla kazançları olamaz, çünkü yılın büyük bölümünü seçim kampanyasına harcayacak Ford. Brejnev'le de fazla ilgilenmiyorlar, çünkü baharda istifası bekleniyor.

Büyükler piyasasında ölü dönem bu yıl.

Bu şu demek: 1976 yılı boyunca, yada her üç ülkenin yeni liderleri belirlenene dek, bu üç ülkenin davranışları tutucu bir çizgi izleyecek. Bu üç üstün gücün uluslararası sorunlara yaklaşımları da tutucu olacak. Aralarında Kıbrıs ve Ege sorunu da bulunan birçok sorun, şimdiki durumunu az çok koruyacak.

Kıbrıs ve Ege örneklerini doğrudan doğruya bizi ilgilendirdikleri için seçtik.

1976 yılı ülkemiz için seçim yılı değil. Koalisyon hükûmeti irili ufaklı birkaç badireyi atlatırsa, 1977 yılına dek başta kalacak. Peki bizim hükûmetimizin hem içteki, hem dıştaki yavaşlığının nedeni ne olabilir?

Üç büyüklerin durumlarından böylesine çok mu etkileniyoruz?

Yoksa üç büyüklerden sadece birinin durumundan mı etkileniyoruz?

Bu sorulara karşılık vermek zorunda değilsiniz. Bir an için dış etkenleri bir yana bırakıp içten gelen etkenlere bakalım.

Hükûmet; biri renksiz, biri gökten ağır sanayi inmesi için günde beş vakit dua eden, biri el kaldırmaktan başka hiçbir iş yapmayan, sonuncusu ise bolca kuru gürültü yapan dört ortaktan oluşuyor. Dışişlerimizse Çağlayangil'in kişiliğinin damgasını yemiş: Yavaş, çekingen, nazik, kararsız... «Beceriksiz» dememek için bu nitelemeleri kullanıyoruz.

Daha genç bir ruh gerekli dışişlerimize. Daha dengeli, davranışları daha belirgin bir hükûmet gerekli bize. Değişikliğin olacağı günü bekliyoruz.

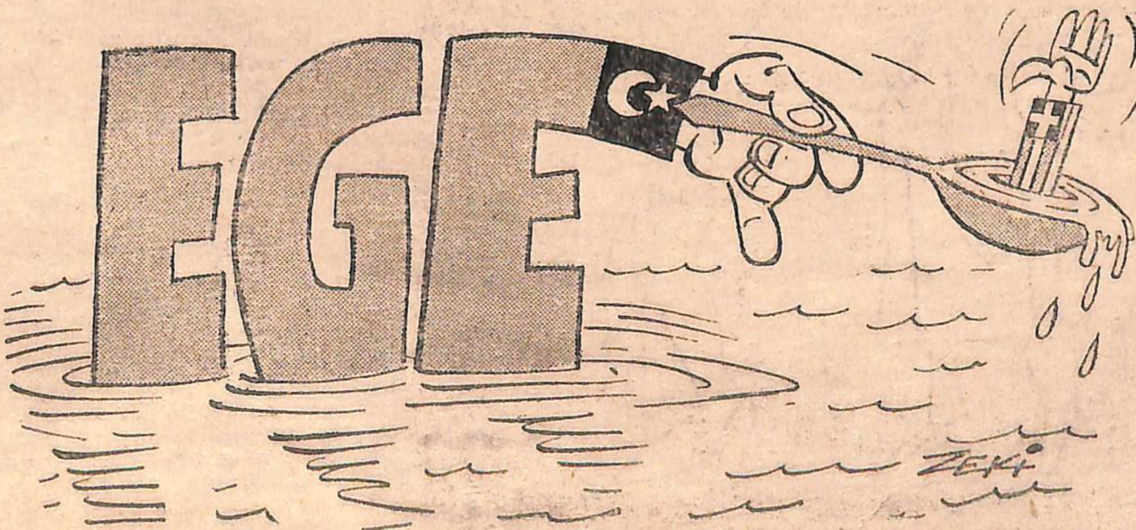
Üç büyükler için piyasa durgunlaşıyor geçiş dönemlerinde.

Bizim işlerimizse, geçiş dönemlerimizde canlanıyor.

Pazar ola...

AKBABA

— Önce Türkiye'yi tehdit eden Yunanistan sonra yumuşadı. —

YUMUŞATICI CEVAP!

donumdaki Para

Muzaffer İZGÜ

BİZİM evde aradığın hiçbir şeyi yerinde bulamazsın, çünkü hiçbir şey yerinde değildir. Örneğin, hiç buzdolabının içinde fanilâ olur mu? Şayet bu ev bizim ev ise bal gibi olur. O günü banyodan çıkmışım, zaten fazla fanilâmız falan yoktur ya, ara ara benim fanilâyı bulamadılar. Nerede bulunsa beğenirsiniz, buzdolabının içinde, hem de dolabın peynir bölümünde. Kaskatı fanilâyı sırtıma geçirirken epeyce söylendim ama, kime söyleniyorsun ki...

Oğlan deney mi ne yapacakmış, gitmiş kireç almış, iki kilo... Gel de anlat, «Ulan oğlum hiç deney için iki kilo kireç alınır mı?» diye. Almış işte, ne yapacaksınız? Kullanmış, nah ceviz kadarını, gerisini hiç anası atar mı, tutmuş bir sepetin içine koymuş, nereye asmış dersiniz, banyoya... Neyse, o günü banyo yaparken, bir baktım, ayaklarımın dibinde bir çatırtı bir patırtı, ulan hem de yanma ki nasıl yanma... Gözlerim sabunlu olmasa açacağım, can havliyle gözlerimin sabununu temizledim, bir baktım ayağımın dibinde bir sepet, çatırtılar patırtılar bu sepetin içinden geliyor. Sepeti almamla atmam bir oldu, benim de dışarı kaçmam...

«Yahu hanım, nedir bu sepetin içindeki?»

«Ayol oğlan kireç almıştı, arttı, ben de gerekli olur diye sepetin içine koydum, banyoya astım, ne bileyim ayağına düşeceğini?»

Zaten ne denli fazla şey varsa, bizim banyonun içindedir. Hanım, pekmezci görmüş sokakta, eşeğin iki yanında iki teneke pekmez, hava çok soğuk, pekmez satan çok küçük, kendi anlatışına göre, çocuk... Sen tut, çocuğa kolaylık olsun diye iki teneke pekmezi de al... Yer yok, götürmüş banyoya koymuş.

Kızım, sıcak pekmez severmiş ben ne bileyim. Koymuş bir küçük aliminyum güğümün içine, oturtmuş sobanın üstüne... Sonra unutmuş içmemiş. Gece eve geç geldim, tuvalete gideceğim, hava da o denli soğuk, bizim tuvalet de o denli antika bir yerde ki, biz çoğu zaman yaz mevsiminde hiç çıkmayız tuvaletten, Bürücek yaylası gibi, üfler durur... Elimde küçük güğüm gittim tuvalete işim bitti, döktüm suyu çaldım orama... Bir sıvanma, bir yapşaklık... «Ulan bu da ne?»

Koştum içeri... Bağırma çağırma, karım kalktı... Elimi öyle görünce, tarzan gibi bağırdı: «Aaaaaaa»... Eğildim, bir daha bağırdı: «Aaaaaa». «Yahu aaa diyeceğine çaresine bak!»

«Doktor doktor, bu ya mide kanaması, ya da hemoroit.»

«Ulan pekmez pekmez...»

Bir de sormasın mı:

«Niye pekmezi orana burana çaldın?» diye.

«Çok buldum da...» dedim.

Geçen gün uyuyoruz, karı koca aramızda bir şey var ama ne? Şöyle yan dönüyorum, top gibi bir şey gelip böğrüme oturuveriyor. Bazıları bizimki beline kuşak sarar yatar, kuşağı da öyle bir yerde top eder ki, getirir ya böğrüme dayar, yada kasığıma, yine öyle bir şey sandım.

«Yok, dedi, belime kuşak muşak sarmadım.»

«Pekiyi öyleyse bu ne?»

Elimi attım, amanın yumuşak desem değil, sert desem değil. Şöyle bir daha yokladım, lif lif elime geliyor. Acayip bir hayvan mayvan olmasın... Yorganı açtım, elektriği açtım, ne olsa beğenirsiniz, bir karnabahar.

«Ulan bu karnabaharı kim koydu yatağın içine?»

Gece yarısı, şimdi uyandır çocukları, artık araştır, kim koymuş karnabaharı yatağın içine, oh anam oh... Hangisi üzerine alır ki, «Ben koydum karnabaharı sizin yatağın içine» derler mi?

Ayakkabımın içi her zaman manav dükkânı gibidir. Kış gelince içinde portakal bulunur, yaz gelince hıyar domates... Hıyar, portakal neyse ne, ama domates, bastığınla cırt... Bağır işin yoksa, «Hangi enayi attı bu domatesi benim ayakkabımın içine?» diye.

Kavanozun üstünde tuz mu yazılı, inanma sakın, içinde mutlaka soda vardır. Biber mi yazıyor, kahvedir.

Kahve kavanozuna da biber konmuştur.

Geçenlerde ben eve gelirken, bir baktım bizim apartmanın kapısının önünde Kolumbo kılıklı üç kişi:

— Sizi bekliyorduk, dediler.

— Ooo buyrun, dedim.

— Evde arama yapacağız da. Yasak kitap, bildiri şu bu falan...

— Buyrun buyrun, dedim.

Kapıyı çaldım, hanım açtı:

— Bak, dedim, konuklar var.

Karım, bu gelenleri uzaktan akrabam sandı. Adamlar içeriye girdiler. Başladılar orayı burayı karıştırmaya... Karım:

— Yoksa hacizciler mi? dedi.

İki kez evimize haciz memurları gelmiştir de...

— Yo, dedim, bunlar polis, yasak masak bir şeyler arıyorlar.

İçeri geçtiler. Karıma bir bohçayı gösterdiler:

— Bu ne bohçası? diye sordular.

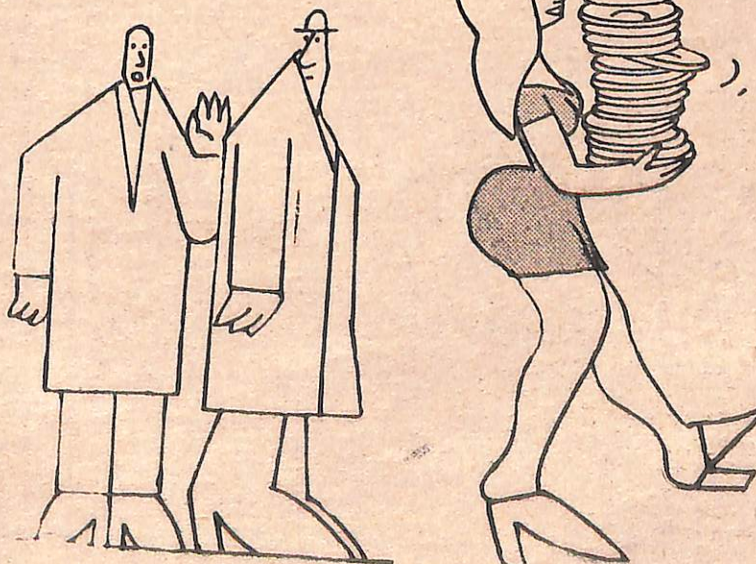
— Çamaşır bohçası, dedi.

— Açalım mı?

— Açın!...

Adamlar, her şeyi tutup havada silkeliyorlar. Benim bir paçalı donum vardı, havalar çok soğuk olunca giyiyordum. Adam o donu havada sallamasıyla, yere kâğıt paraların düşmesi bir oldu. Ben bir yandan, karım bir yandan sevinçle bağırdık... Az buz para değil, biniki yüz lira. Karıma vermiştim sakla, diye. O da tutmuş bu parayı benim paçalı donun içine koymuş, amma sonra unutmuştu... Donu havada silkeleyen polisin kabak kafasını nerdeyse şapur şupur öpeceğim... Paranın beşyüzünü karım attı cebine, yedi yüz lirasını ben.

Karımın lise diploması, benim de okul diplomam ortalarda yok, tastamam iki yıldır. Yâni bir iş için diploma gerekli olsa, hapı yuttuk. Hani polisler de ayağımıza dek gelmişken, şöyle bir zahmet edip onları da bulsalar...

— Kaçak tabak alan bir sanatçı tutuklandı. —

— Aman tutuklandığını şimdi söyleme!..

Yarım saat sonra kaynanam, oturdu ne dualar etti polislere, ne dualar... Takma dişinin alt çenesini, dikiş makinasının mobilyasının içinde buldular. Kadıncağız, tastamam üç haftadır, tek damakla işi idare etmeye çalışıyordu.

— Allah sizden, sizi buraya gönderenden razı olsun diyordu.

Tutup, bulan polise mükâfat olsun diye yirmi lira verecekti de, zorla ben engel oldum. Az sonra karım, çığlık çığlığa içerden koştu geldi:

— Ayol, o kabak kafalı polis pek yaman, dedi. Diplomalarımızı buldu.

— Nerdeymiş?

— Hınzır kız nolacak, hiç bakmadan tutmuş ekmek dolabının içine kâğıt diye sermiş...

Diplomaları elime aldım, ekmek ekmek kokuyordu. Hele polisin biri bizim büyük dolabın içinden dört kangal sucukla çıkınca, sevincimden havalara uçtum. Sucuğun kilosu altmış lira, biz bu sucukları yedik sanıyoruz. Meğer yememişiz, dolaba asmışız, iyice kurusun diye.

Allah razı olsun polisten... Hem de nasıl razı olsun, oğlanın aşk mektuplarını da çıkarmadılar mı ortaya?... Bak sen hınzıra, demek o sürtük kızla ne ateşli mektuplar yazarlarmış da birbirlerine haberimiz yokmuş. Banyonun penceresi var, ışıklığa doğru. Oraya bir çivi çak, mektupları da naylon torbanın içine koy, oradan sarkıt aşağı, kimin aklına gelir, ama polisin aklına gelir. Oğlumuzun böyle sürtük bir kızla mektuplaşması ha... Daha dün ben o kızı iki erkekle arabanın birinde gördüm, hem de ne biçim durumda... Karım:

— Allah razı olsun polislerden, önceden haberdar olduk, yoksa ateş bacayı sarınca haberimiz olacaktı...

Kısa boylu olan polis, elinde bir tomar kâğıtla gelirken, karım:

— Aman yoksa broşür falan mı? diye fısıldadı.

— Yok canım, dedim...

Aaaaan... Bir baktım tasarruf bonoları, hem de bir deste... Hem de faiz kuponları üzerinde, hem de iki tane iki yüzlük kuponun zamanı gelmiş... Gitsem bankaya, trink hem ana parası, hem faizleri...

— Ay memur bey sorması ayıp acaba bunları nereden buldunuz?

— Tarhana torbasının içinden...

— Aaaa...

Baktım, tasarruf bonoları gerçekten tarhana tarhana kokuyordu. Karım:

— Ay tarhana torbası mı? diye bağırdı.

— Hı, dedim.

— Ayol iki aydır ben bu tarhana torbasını arıyordum. Memur bey, tarhana torbası nerede?

— Kullanmadığınız gaz sobasının içinde...

Ben bonoların sevinciyle, karım tarhana torbasını bulmanın sevinciyle kullanmadığımız gaz sobasının yanına koştuk. Dazlak polis elinde bir mikrofon tutuyordu.

— Aa, dedim, göz göre göre ses alma aygıtı mı kuruyorsunuz?

Polis:

— Yok canım, dedi, buradan bulduk, şu sepetin içinden.

Karım çığlığı bastı:

— Ay, dedi, teypin mikrofonu baksana ayol.

— A bu bizim teypin mikrofonu mu?

— Elbette ya...

— Demek onu da kaybetmişiz haberimiz yokmuş...

Polisler iki saatin içinde nelerimizi bulmadılar ki?... Benim kol düğmem çıktı ortaya, büyük kızımın saati, en küçük oğlumun pergel takımı, daha neler neler... Polisleri kapıdan uğurlarken:

— Allah aşkına iki ay sonra yine gelin, dedim.

Muzaffer İZGÜ

Sazın telinden

YAZAN NİYAZİ
ÇİZEN YOLTAŞ

BURASI ANKARA

Fikret Otyam

Muhammed Celâl Paydaş Clay

Urfa'lı Celâl, yumruğunu, sıkılmış yumruğunu havaya kaldırdı, «En büyük benim» dedi.

Sayın okurlar... Burası Ankara... Bursa'lı Ali ile Urfa'lı Muhammed Celâl Paydaş Clay'ın maçını veriyoruz...

Bursa'lı Ali kaçak dövüşüyor, seyirciler uyarıyor kendisini «sahaya gel... Sahaya gel» diye bağırıyorlar. Bursa'lı atışlarına devam ediyor. Urfa'lı Celâl Paydaş Clay yerinde duramıyor, tepiniyor âdeta!... Ah, evet... evet... Urfa'lı Celâl bir ok gibi fırladı, Bursa'lı Ali şaşkın bakışlar içinde. Ne oldu? Evet ne oldu sayın okurlar, ne görüyorum? Bursa'lı Ali, elverdikçe değil el ve yumruk değdikçe kayboluyor... Şimdi Urfa'lı Celâl'in yumruklarını görüyorum sadece, almış altına, yumrukları makinalı tüfek gibi çalışıyor... Olmaz efendim olmaz, bu kadar olmaz, boks maçı da olsa bir insan böylesine dövülmez... Evet, Bursa'lının tüm çabaları boşa çıktı, şey şeyden gelinceye kadar bir dayak yeme bu... Seyirciler atılıyor Urfa'lı Celâl'in üzerine, taraftarı bunlar, «Yapma artık... Acı... Dövme artık» diye yalvarıyorlar... Bursa'lı Ali'nin yandaşları, Urfa'lı Muhammed Celâl Ali Paydaş Clay'ı protesto ediyorlar... Onlar istedikleri kadar protesto etsinler, Urfa'lı kürsüden iniyor, lehte ve aleyhte gösteriler arasında olay yerinden uzaklaştırılıyor ve koridora çıkınca, gülerek «En büyük benim» diye şımarıyor... Oysa yere düşürdüğü rakibi, çok evvel zaten yerlerdeydi, düşmüşü bir kez daha düşürmek pek marifet sayılmasa da, alınan sonuç yine de fena sayılmaz.

Evet sayın ve sevgili okurlar... Maç pek kısa sürdü, sürdü ama şahsen, bendeniz bu durumla karşılaşmak istemem... Urfa'lının yumrukları ve silleleri ve de tokatları gerçekten yıkıcı, acı... Evet, Urfa'lı, gazetecilere demeç veriyor, «En büyük benim» dedikten sonra ekliyor:

«Olaylardan gerçekten üzüldüm, ama kavgayı ben başlatmadım. Bursa'lı Ali gerçek dışı sözlerle ilk saldırıyı yaptı ve gereken cevabı aldı.»

BU BİR REKORDUR

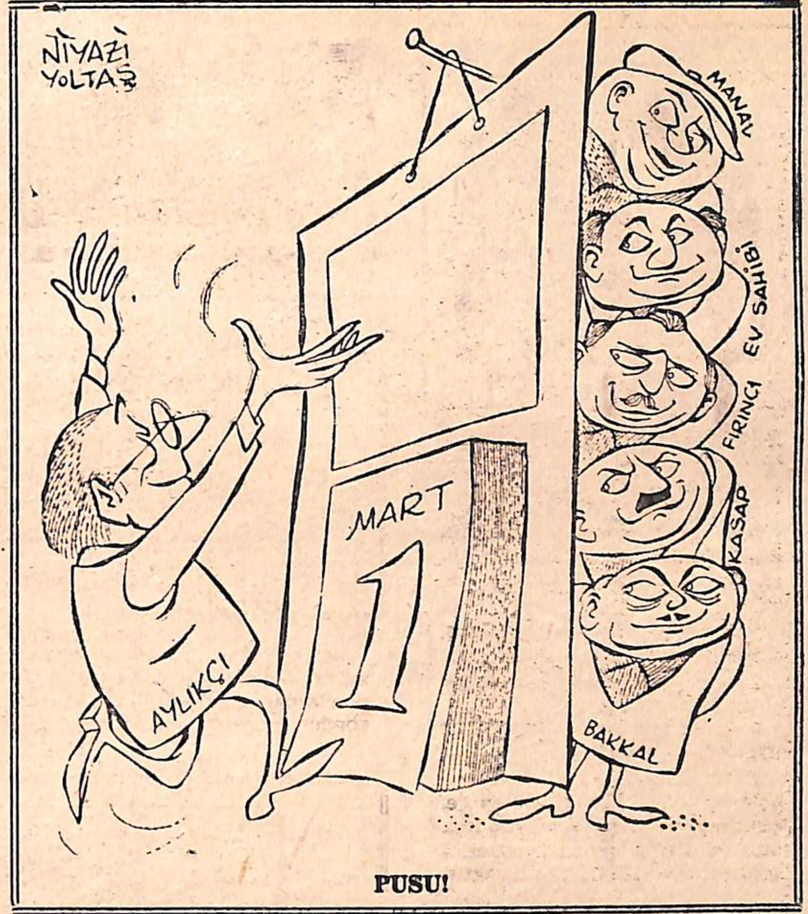
EVET sayın ve sevgili okurlar, 1976 yılının parasal durumuyla ilgili olarak açılan «uzun ve çok konuşma» yarışması devam ediyor... Zonguldak'lı Eco, tam yedi saat kırkdokuz dakika onyedi saniyedir kürsüde... Saniyeler, dakikalar ilerliyor eveeet, şu anda tam sekiz saat oldu, Zonguldak'lı Eco tam sekiz saat konuşarak şu anda Türkiye'nin en uzun konuşma rekorunu kırdı... Eco, hâlâ devam ediyor... Eco konuşuyor, konuşuyor... Şu anda İsparta'lı Sülman'ı görüyorum, renkten renge giriyor, kararıyor, sararıyor, hele hele nasıl kızarıyor bir görseniz...

Zonguldak'lı Eco, yandaşlarının alkışları arasında kürsüden iniyor... Çalıştırıcıları «ıhlamur» içmesini öğütlüyorlar ama Zonguldak'lı Eco, başıyla «istemem» diyor, yâni terlemiş başını geriye doğru bir atıyor... Şu anda karşımda İsparta'lı konuşmacı Sülman vaaa... Sülman ağırdan başlıyor, tane tane ve de İspartaca kelâm etmeye çabalıyor... Muarızlarından ses yok... Zonguldak'lı Eco, arkadaşlarına zılgıt çekmişti, «İsparta'lı lâflarken, zınhar siz de lâflamayın» diye... Yandaşları bu kesin buyruğu ve de isteği, biraz ıkınarak sıkınarak uygulamaya çaba gösteriyorlar... Ama bir şey oldu sayın okurlar, evet Eco ayağa kalktı, İsparta'lıya bi şeyler söylüyor... O da İspartaca cevaplar veriyor... Ben buradan duyamıyorum, ama Sülman'ın kızardığını görüyorum...

İsparta'lı su içerken ben de bu arada biraz hikâye anadayım...

Efendim, vaktin birinde, zamanın bahrinde İsparta'lı Sülman, kuliste yolumu kesti, «Nassın» demiş ve eklemiş idi: «Eyisin... Eyisin.. eyisin ya sağa bişey soracam, o kadar uzaktan benim başımın gızardığını nassıl görüyong?»

Sülman böyle dediydi, «nassıl görüyong?» Ben de içtenlikle «Beyfendi» demiştim, «Bu gözdür ve budak deliği değildir». Amanınggggg... Bir «gahgaha» patlattıydı da bina yıkılıyor sanmıştık!...

PUSU!

Neyse, İsparta'lı Sülman konuşmasının dört saat, elli dokuz dakiha ve otuzikinci saniyesinde, maşallah hâlâ dipdiri!... Ah, bir de başını idare edebilse... Bir «orya» bir «burya» sallayıp duruyooo... Yâni «goley goley» zapdedemiyooo... Evet sayın okurlar İsparta'lı beşinci saati de devirdi! Pravo... Pravooo ki pravoo! Bu da bitti... Evet, sonuçlar ilân ediliyor... Tamam, Zonguldak'lı Eco sekiz küsur saat ile «lâflamada birinci iân ediliyor... Hay çenelerine kuvvet... Mübarekler «eyi» lâflıyorlar... Aşkolsun... Tanrı çenelerine kuvvet, kulaklarımıza sabır ihsan eylesin... Bu da böyle bitti...

SEÇME VE DÖKME SÖZLER

«DÖRDÜNCÜ OTURUM
Açılış saati: 4.20
Başkan: Kemal Güven
Divan üyeleri: Hasan Tosyalı (Kastamonu), Cemil Erhan (Ağrı).

BAŞKAN — Millet Meclisinin 58 inci birleşmesinin 4 üncü oturumunu açıyorum.

Bütçe Kanun Tasarısının tümü üzerindeki görüşmelerimize devam ediyoruz. Son olarak hükûmet adına sayın Başbakan konuşmuşlardı. Şimdi son sözü sırada bulunan İzmir Milletvekili sayın Alev Coşkun'a veriyorum. Sayın Coşkun buyurun (CHP sıralarından alkışlar)

....

ALEV COŞKUN (Devamla) Şimdi, yine Meclisimizin içinde bulunan başka bir namuslu üye bakın ne diyor; 27.5.1965 tarihi.

YILMAZ HOCAOĞLU (Adana) Sayın Başkan, bu nasıl söz?

BAŞKAN — Bir dakikanızı rica edeyim sayın Coşkun.

ALEV COŞKUN (Devamla) — Efendim, bütün üyeler namusludur, herkes namusludur.

BAŞKAN — Şüphesiz efendim, bütün üye arkadaşlarımızın namuslu olduğunun aksini hiç kimse iddia edemez efendim. Bütün arkadaşlarımız namusludur.

HASAN ÖZÇELİK (Ankara) Bu ne biçim söz?

ALEV COŞKUN (Devamla) Sen niye gocunuyorsun?

HASAN ÖZÇELİK (Ankara) — Namussuz.

ALEV COŞKUN (Devamla) — Senin babandır o, o senin baban.

BAŞKAN — Efendim, rica ediyorum.

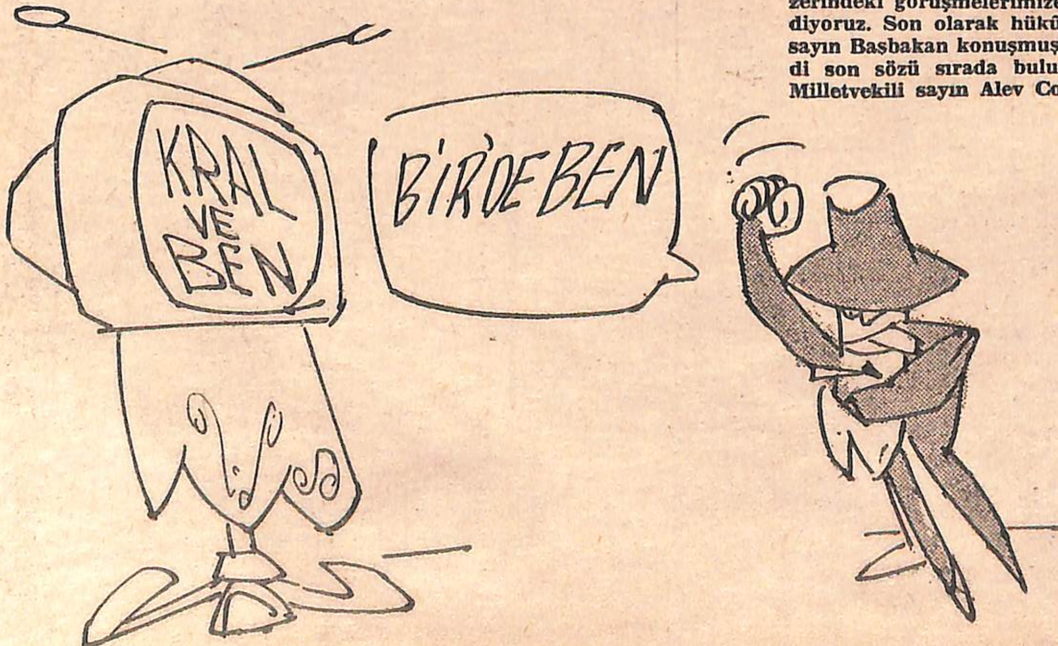
....

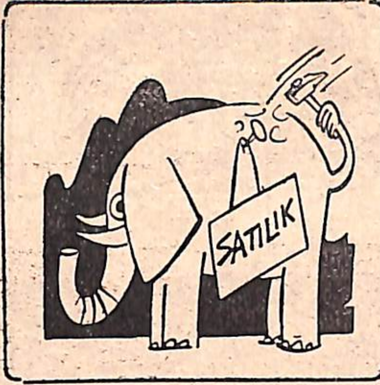
ALEV COŞKUN (Devamla) — Sayın üyeler, bugün burada bazı hassas noktalardan bahsedildi. Şimdi ben de biraz hassas noktalara değineceğim, bakalım ne ses verecek?

Hassas noktalar; mason, Morrison, Şellefyan, Hacı Ali Demirel, Devlet Demiryolları arsaları, Ziraat Bankasından alınan milyonluk krediler, mebus pazarı, hayâli mobilya, hârika çocuk Yahya Demirel, şapkayı alıp gitmek, mahkeme kararlarına saygısızlık, evrak sahteciliği, eli kanlı eşkıya ile işbirliği.

Yüce Meclisin sayın üyeleri. Şimdi bir hususu zabıtlara geçirmek istiyorum. Bir insan fukara olabilir, yoksul olabilir, yoksulluk kader değildir, bu nedenle yoksulluk her zaman yenilebilir, ancak kişi için en büyük felâket fikir yoksulluğudur, düşünce yoksulluğudur. Çağ dışı ilkel anlayış bu fikir yoksulluğunun tanımında yatar...»

Fikret OTYAM

Akbaba'nın ücretsiz kanatlı küçük ilânları

KÜÇÜK İLANLAR

MEMUR ALINACAK

Bir kamu kuruluşu olan müdürlüğümüze sınavla memur alınacaktır. Adaylarda aranılan vasıflar:

1 — Otuz yaşından gün almış, askerliğini yapmış olması...

2 — Yer değişikliğinden ve geziden hoşlanması...

3 — Verilen her emri eksiksiz uygulamasını bilmesi.

NOT: Sınavda 1200 liralık maaşla üç çocuklu aileyi bir ay geçindiren, bu paranın altıyüz lirasını da kiraya verme mucizesini gösterenlere öncelik tanınacaktır.

BUGÜN NEREYE GİDEYİM DEMEYİN

Bizim otobüslerle İstanbul — Ankara yolculuğu yapmayı deneyin. Hani belki sağ salim gitmeyi başarırsınız. Ücretler her kilometre için on kuruş. İlk on kilometreyi tamamlamadan devrilen otobüs yolcularından para alınmaz.

Ne yapayım demeyin, bizim otobüsleri deneyin!

BÜYÜK EŞYA PİYANGOSU

Küme düşecek olan kulübümüzün yararına düzenlenen çekilişte bir kişi parasız traş edilecek, beş kişiye birer süpürge verilecektir. Stadlarda hakemlere atılacak ayvası, portakalı bizde, katılın siz de!

Eski buzdolabınızı satmak mı istiyorsunuz? Kiralık ev mi arıyorsunuz? Az kullanılmış bir çocuk arabasına mı ihtiyacınız var? Bir başka mizahseverle mektuplaşmak mı dilersiniz? Köpeğiniz mi kayboldu?

Daha fazla düşünmenize gerek yok!

AKBABA'nın ücretsiz

KANATLI KÜÇÜK İLANLAR'ı

tüm sorunlarınızı çözecektir.

Bu haftadan itibaren yayınlamaya başladığımız Kanatlı Kupon'lardan üç tanesini kesip bize gönderirseniz, uzunluğu yirmi kelimeyi geçmeyen bir küçük ilâna hak kazanacaksınız. Duyuruların sorumluluğu, duyuru sahibine aittir. AKBABA, basın ahlâkına aykırı bulduğu duyuruları yayınlamıyacaktır.

İyi haberimiz burada bitmedi: İlânınızı bize göndermek için üç hafta beklemek zorunda değilsiniz. AKBABA'nın Kanatlı Küçük İlânları bir süre için kredilidir. Üç Kanatlı Kupon'u bize ilânınızın çıkmasından sonra bir ay içinde gönderebilirsiniz. Kredi plânı 5 Nisan 1976'da son bulacak, bu tarihten sonra sadece üç kopanla birlikte gelen ilânlar kabul edilecektir.

Yirmi kelimeyi aşmayan duyurunuzu büyük harflerle yazarak aşağıdaki adrese postalayabilirsiniz:

Akbaba Dergisi

«Kanatlı Küçük İlânlar»

Klodfarer Cad. No: 8-10

Divanyolu/İSTANBUL

Kanatlı Kupon'ları biriktirmeye bu haftadan itibaren başlayınız. Çünkü AKBABA'nın

KANATLI KÜÇÜK İLANLARI'na

ne zaman gerek duyacağınızı önceden bilemezsiniz.

Unutmayınız: Kanatlı Küçük İlânlar, uçar gibi iş bitirir.

Sekreter Aranıyor

Sekreter aranıyor, olmalı tam bir fıstık
Sarı saçlar omuzda, göğüsler çifte yastık...

Bel biraz ince olsun, göbek bülbül yuvası,
Pantalon tam dolmalı, popo Kupanın Ası...

Bacaklar dolgun olsun, biraz dünün modası,
Otuzbeşi geçmesin iskarpin numarası...

Enseden bakılınca Venüs'ü andırmalı
Müracaat gizlidir, mümkündür ithal malı...

Kalçalar Pegasus'un sargısı gibi olsun,
Süvari bir kamçıda yüce Cenneti bulsun...

Omuzlar kıvrımları kuğu boynu âhengi,
Ten pürüzsüz olacak, bir genç fildişi rengi...

Tam kürekler üstünde bulunsun iki gamze
Sanki kadehmiş gibi, mey sunsun birer nebze...

İşte biz böyle usta Sekreter arıyoruz,
Böylesini bulmanın üstünde duruyoruz...

Maaş mı dedin, ayıp! Onu millet verecek,
İşleri beraberce sayın Müdür görecek...

Hüsamettin TOROS

MUHTEREM
BAŞVEKİL
HAZRETLERİ,

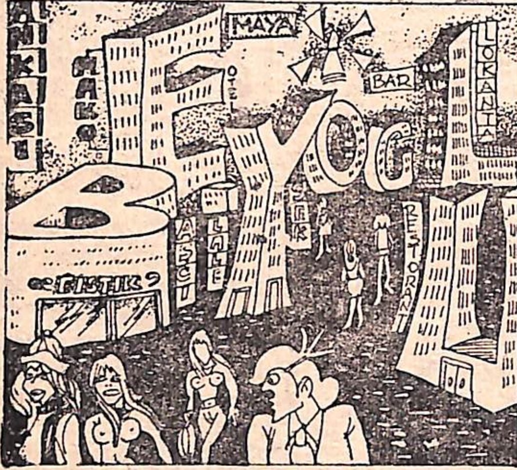
RADYO VE TELEVİZYONCULUKTAN KAT'İYEN ANLAMAM. TRT UMUM MÜDÜRLÜĞÜ KADROSU BOŞALDIĞI TAKDİRDE, BU DEFA BU MAKAMA BENİM TAYİNİMİN ÇIKARTILMASINI BİLHASSA İSTİRHAM EYLERİM. ZİRA SOYADIM TAŞ'LIDIR.

HÜRMETLERİMLE,

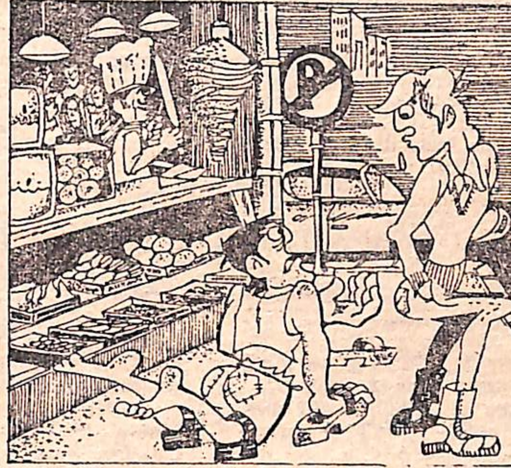
NİYAZİ
YOLTAŞ

FİGÜRANIN AŞKI

Yazan Mukadder Özakman
Çizen Orhan Özdemir

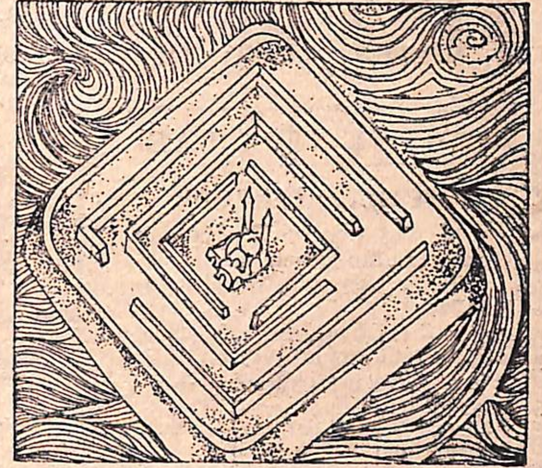

AÇLIK
Beyoğlu Caddesi'nde aç açına yürüyor;
Çöpleri karıştıran aç kediler görüyor.
Lokanta camlarında yemekler çeşit çeşit;
Geç tavuğu, balığı... Biz ekmeğe olduk fit...

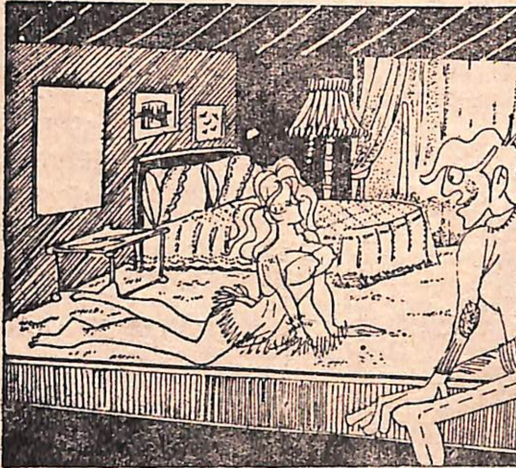
Bu sıra tam yanında bir dilenci belirdi...
Bu hale düşeceği aklına mı gelirdi;

Dilencinin dileği bir tek ekmek parası;
Figüran'da kanayan dilencinin yarası...

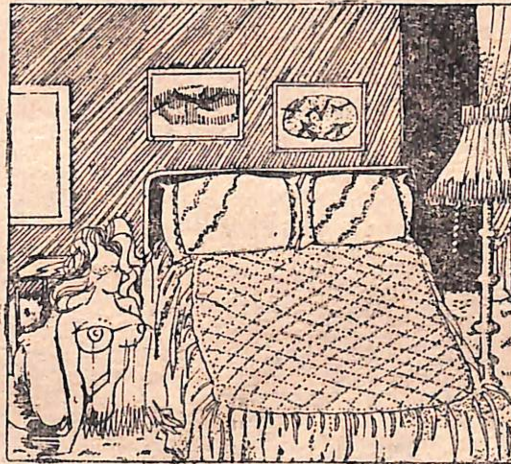

«Bir ekmek param olsa aç kalmazdım birader..»
Dilencinin cevabı: «Dilenelim beraber...»

Bu ne bilmece kenttir; aç aça el açıyor;
«İş yok!» diyen dilenci Figüran'dan kaçıyor...

VİTRİNDEKİ MANKEN KIZ
Bir vitrinin önünde çakıldı kaldı gene;
Bakıyor vitrindeki canlı gibi mankene...
Manken gecelik giymiş, ince şeffaf cinsinden;
Neler neler geçiyor Figüran'ın içinden...

Bu mankenin yanında döşeli bir yatak var;
Karyola örtüleri, işlemeli çarşaflar...

Yastıkların kenarı sıra sıra oyalı;
Vitrin yatak odası, hem döşeli dayalı...

DÜŞ
Figüran kendisini görüyor bu yatakta;
Ayağında bir külot arka üstü yatmakta...
Manken kız yavaş yavaş yanında soyunuyor;
Figüran bir yanıyor, sonra da bir donuyor...

Manken kız üzerinden geceliğini attı;
Bir külot, bir sütyenle geldi yanına yattı...

Eğilince o sarı saçlarını döküyor;
Manken kız Figüran'ı dudağından öpüyor...

Figüran, kızın hemen sütyenine uzandı;
Kız, göğsü açılınca ne kızdı, ne utandı...

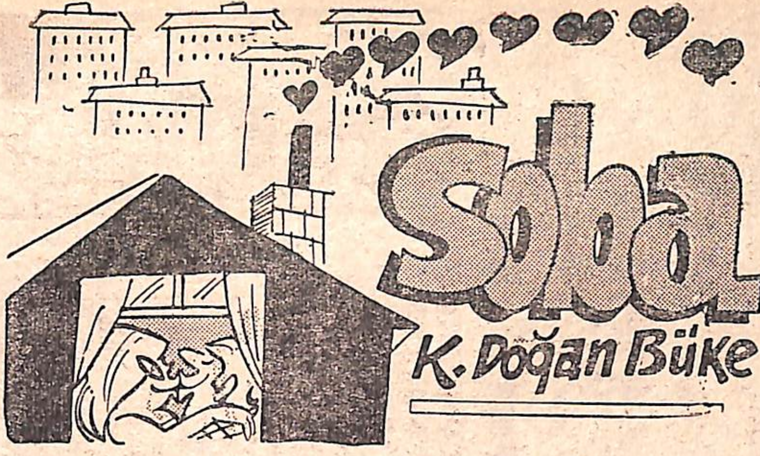
Figüran öpüyorken kızın göğüslerini;
Bir eliyle buluyor külotta bağ yerini...

Heyecanı çoğaldı, en son haddine vardı;
Figüran manken kızın külotunu çıkardı.

Dudaklar arzu ile dudakları buluyor;
Şimdi bu iki vücut sarmaş dolaş oluyor...

(Devamı gelecek sayıda)

ŞİMDİLERDE evlenmek çok kolay. «Yalnızlık Allaha mahsus». Bir kadına bir erkek, erkeğe de kadın gerek. Madem, Âdem ile Havva'yı yarattın, «Neslin bekası kanununu» da omuzlarına yükledin, öyleyse evlenene yardım edeceksin. Bu, Allahın da, kul'un da görevi... Tabiatın, insan topluluklarının nice kanunları var: Yer Çekimi Kanunundan, Diş Çekimi Kanununa kadar. Yer çekimi kanununa bile hile bulmuş insanoğlu... Rampaya oturtmuş füzeyi, ucuna takmış kabini, sigara izmariti ile vermiş füzenin altına ateşi, uç babam uç... Hani yer çekimi kanunu vardı, neden füzeyi bıraktın, uçsun?

Ama, «Neslin bekası kanunu» na gelince, yediden yetmişe hepimiz bu kanuna saygılıyız. Sağlamından çürüğüne, felçlisinden topalına kadar, kanuna harfiyen riayet... İşine gelen kanun iyi, hesabına gelmeyen «yaramaz». Bu kanunu insan oğlunun kulağına kim fısıldıyor? Ana rahminde cenin ses duymaz, rahimden ayrılınca da bebeğin ilk işi «cıyak» diye feryadı basmak. Köftehorların kulağına «Neslin bekası kanunu» nu fısıldayacaksın, bak bakalım ilk işi ağlamak mı olur, gülmek mi?

Kanun, kanundur, buna uymak benim de görevim, «benim de kalbim var, ben de insanım». Bu kanuna uyma çabasında olan biri daha var. O da kanunşinas, kim ola ki, ben onu bulayım, o bana gelsin? Evvelce, çöpçatanlar varmış, evlilik çağına gelmiş, erkek ve kadınları başgöz eden. Ben o zamana yetişseydim, bunların adını «Çöpçatan» lıktan çıkarır, «Kanunçatan» derdim. Biçareler, «Neslin bekası kanunu» nu uygulamaya yardım ediyor. «Çöpçatan» diye küçümseyerek adlandırmışlar.

Ben, kanunlara saygılıyım, kanunî görevimi yerine getirmek için, beni bekleyeni kendim aradım, buldum. O anda, bu görevi ifa için beni bekler durumuş. Çok beklemişim, çok da bekletmişim. Zamanı, boş yere geçirmişiz.

Gelelim, kızın babasına: O, kanunu kendisi için tatbik ediyor, bize gelince, kanun manun bilmezmiş. Bizim memlekette rüşvet her iş'te geçerli, tek geçmediği yer, makam, kız babaları. El altından ellibin lirayı uzat, «Allahın emri ile kızınızı bana verir misiniz?...» de bakalım. Sille, tokat, hakaret. «Benim sana verilecek değil kızım, itim bile yok!»

Küçük yerlerde bunun kolayını bulmuşlar: «Başlık parası». Bence, başlık parası, bal gibi rüşvettir. Al şu parayı, ver kızını...

«Neslin bekası kanunu» nu uygulamak için can atan kızın, babası memur olsa, belki rüşveti kabul eder. Zengin bir tüccar. Yetkili bir memur olsam, «18.92 kuruştan, bilmem ne kadar döviz tahsisi dolarını al ver kızını...» diyeceğim, yetkili değilim. Zengin olsam, deposunda çürüyen malını satın alıp karşılığında kızını isteyeceğim. Kızın babası diretti, ben direttim, arada kız ezildi, nerede ise kanunu tatbik edemez duruma girecek.

Mühim olan kızın gönlünü yapmak. Kız gönüllü olunca, babasına diretmek de kolay oluyor. Netice olarak peder bey, «Git, evini tut, daya, döşe, gel kızı al» diye buyurdular.

Yeni yapılmakta olan bir binanın ikinci katını kiraladım, döşedim, dayadım. Tabii o günkü imkânlara göre... Meselâ radyo alamadım. O zamanlar, ithalât kısıntılı, millet nal mıhı bulamıyor. Radyo nerede? Radyo için peşinat yatırdım, altı ay sonra alacağım.

Bana göre ev hazır. Salon kiraladım, dâvetiyeleri bastırdım. Peder beyin buyruğu geldi, «Nikâh şekerleri İstanbul'dan gelecek!» İstanbulda bir dosta telefon, kutular iki gün sonra uçakla geldi. Bu defa, valide hanımdan bir buyruk: «Nikâh töreninde kızın elinde orkide olmalı...» Bre, şimdilik şeker, kızı aldıktan sonra cadı kaynanacığım, ben bugüne kadar, orkidenin adını duymuş, kendisini görmemiş adamım, buralarda orkide ne gezer?» Hadi, yine İstanbul'a telefon... Orkide uçakla geldi. Ertesi gün nikâhımız var, malûm kanunu tatbik için takatım kesilecek, isteklerin arkası kesilmez.

Ben, tedbirli adamımdır, daha o zamanlarda karaborsada olan kok kömürü bile temin etmişim. Kışın orta yerindeyiz. Kanunu tatbik edeceğiz diye elin kızını hasta edecek halim yok ya... Nikâhtan sonra uçağa atlayıp İstanbul'a gideceğiz. Otelde yerim ayrılmış, uçak biletim

«Alt yapı çalışmaları»!

cebimde. Evimin eşyası tamam demiştim, buna inanın, yalnız radyoyu altı ay sonra teslim alacağım, sıradayım, bir de soba var, onu da buradaki acente İstanbul'a sipariş etmiş, mal iki gün sonra çıkacak. Biz, İstanbul'dan dönene kadar, soba gelmiş olacak. Geldiğim gün, ilk işim acenteye gidip sobayı almak olacak. Parasını da vermişim. Ohhh kur sobayı at kömürü, uygula meşhur kanunu...

Orkidenin geldiği gün, müstakbel kayın peder evi gezmek istemiş. anahtarı gönderdim. Az sonra telefonda ağlamaklı bir ses: «Babam, bu işi bozuyor, ben bacası tütmeyen eve kız vermem» diyor... «Sobamızın iki gün sonra geleceğini babana anlatmadın mı?» diye sordum. Anlatmış, ama, babası «Benim öyle sözlere karnım tok!» cevabını vermiş.

Telefonla her şey gelir de soba gelmez... Akşam uçağına atlayıp İstanbul'a gittim, kayınpedere inat, gece otelde, «Neslin bekası kanununu» bir güzel uyguladım. Ertesi sabah, uçakla getirdiğim sobayı kurdurdum, bacayı tüttürdüm.

Ben de ahdetmiştim, «Bir kızım olursa, bacasını tüttürmeyen adama vermem!» Kızım oldu, gelinlik çağa geldi, talibine söz verdim, pusuda bekliyorum, «bakalım soba alıp bacasını tüttürecek mi?» diye. Devir değişmiş efendim, hevesim kursağımda kaldı: Oğlan kalkmış, elektrikli kat kaloriferi almış... Şimdi, bir noksan bulayım diye çabalıyorum, bulamıyorum.

K. Doğan BÜKE

— Piyango onbeş günde bir çekiliyor ama, başımızdakinin ne zaman çekileceği belli değil!..

DEYİŞLER

Oy oy diye diye geldiler dize
Sıradan hepsini bir günde seçtik.
Maske mi takıldı kızaran yüze
Yolsuzluk yol oldu, çiğneyip geçtik.

Çekilen çileye dedik yazımız
Lâmbada kalmadı dirhem gazımız
Gayrı tınmaz oldu kırık sazımız,
Genç yaşta ezildik, tükendik, göçtük.

ÖZGÜRLÜKLERİN KISITLANMAYA KALKIŞILDIĞI DÖNEMLERDE ÇIKAR. PARAYLA SATILMAZ, OKUNUP ATILMAZ.

Hazırlayanlar: Vedat SAYGEL — Zeki BEYNER

DEYİŞLER

Vurguna alıştık, olağan soygun
Kimimiz hâlâ aç, kimimiz doygun,
Bir ad arıyoruz düzene uygun
Kumaş yetmeyecek kılıfı ölçtük.

Minare sığar mı bir arşın beze?
Çöp kaçar diyorlar sakınan göze
Kimse güvenmesin yanılıp bize,
Doğrudan yanayız andını içtik.

Rüşvet olayının aslını ortaya çıkardık!

TÜRKİYE'YE VERİLEN 13 MİLYON LİRANIN RÜŞVET OLMADIĞINI SÖYLEYEN LOCKHEED'İN AVANTALAR DAİRESİ BAŞKANI, «SİZE KARŞI SÜRDÜRÜLEN EKONOMİK AMBARGONUN HAKSIZLIĞINA AKLIMIZ ERDİ, ŞİRKETİMİZ EL ALTINDAN YARDIM EDİLMESİNE KARAR VERDİ» DEDİ.

Dünyayı ayaklandıran rüşvet söylentilerini açıklığa çıkarmak amacıyla oto-stopla Washington'a giden arkadaşımız, adı geçen şirketin sorumlusunu bir süredir postu serdiği Amerikan Senatosu alt komisyonunun kendisine ayırdığı özel odasında bulmuş ve herkesin aklını kurcalayan bazı konuları sormuştur. Arkadaşımızın anlattıklarını hayretle dinleyen Mr. Mangırez gerçeğin anlatılandan çok farklı olduğunu belirtmiş, dinleyenleri öfkesinden delirtmiştir. Türk toplumuna gerçeğin bir de kendi ağzından duyurulmasını rica eden Mangırez, «Ortada dağıtılan milyonlar vardır ama bu paralar rüşvet olarak verilmemiştir» diyerek şöyle devam etmiştir: «Bilindiği gibi Amerikan toplumunu yöneten çeşitli yasal kuruluşlar vardır. Başkan, hükûmet, senato gibi... Zaman zaman bunların aralarında çıkan anlaşmazlık dünya barışını ve ülkenin çıkarlarını tehlikeye sokar. İşte bu noktada CIA gibi, çok uluslu şirketler gibi diğer yasal kuruluşlar devreye girer. Kesenin ağzı açılır, el değmemiş dolarlar ortaya saçılır. Bu işte de öyle olmuştur. Ambargo kararıyla ülkelerimiz arasındaki ilişkiler tehlikeli bir noktaya gelmiş, şirketimiz kimseye çaktırmadan yardımın devamına karar vermiştir. Resmi bir kişiliğimiz olmadığından hükûmetinizle doğrudan bağlantı kuramadık, parayı verecek güvenilir birini bulamadık. Bu nedenle şirketimizin Türkiye temsilciliğini yapan kişiye ilgililere dağıtılmak üzere parayı teslim ettik. Ama o verilen parayı zimmetine geçirip, kimseciklere metelik koklatmadıysa kabahat bizim mi?»

Daha sonra görüşlerini öğrenmek istediğimiz alt komisyon üyeleri de Mr. Mangırez'in doğru söylediğini belirtmişler, koparılan yaygaranın bu paradan pay alamayanların gürültüsü olduğunu ileri sürmüşlerdir.

Öte yandan Ankara'da yapılan soruşturma derinleştirilirken bakanlıklardan birinde odacılık yapan Ramazan Yemez'in durumu şüpheli görülmüş, üstünden çıkan üçbuçuk lirayı kimden aldığını söylemediğinden yakalanıp savcılığa verilmiştir.

SENATO'DA BİR MSP'Lİ ŞERİATI SAVUNDU

— Güzelim dilimizin bozulmasına göz yummayacağız. Adalet yerine «Şeriat» dense günaha mı girilir? «Şeriat» demek, «Adalet» demektir.

— Medrese demek, «Okul» demektir.
— Tedrisat demek, okumak demektir.
— MSP demek, Erbakan demektir.

AKŞAMCILARA MÜJDE!

Tekelin içki üretimi duracak, MSP, gülsuyu ve lohusa şerbeti sanayiini kuracak!

Tekel Bakanlığı bütçesinin görüşüldüğü sırada MSP'li bir senatör tarafından dile getirilen bu görüş ortalığı bir anda karıştırmış, muhalefet sıralarında gürültüler yükselirken dargın cephecileri barıştırmıştır. İktidar ortağı dört partiden kurulan bir komisyon, bu konuyla ilgili yasa tasarısını kaleme almış, ortaklar arasında çıkan küçük bir tartışma yüzünden hazırlık yarıda kalmıştır. Sızan haberlere göre anlaşmazlığın nedenini Tekel'in içki üretimini durdurması değil, makinalarından nasıl yararlanılabileceği görüşü yaratmış, bir kısım üyeler şerbetçiliğin yanı sıra kımız üretimine geçilmesini isterken bir başka grup, şişeleme tesislerinde uçak motoru yapmak fikrini ortaya atmıştır.

İŞKENCE SORUŞTURMASI!

Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonunca görevlendirilen üç kişilik bir heyet dün ansızın yurdumuza gelmiş, basın mensuplarına ha-

DOĞACAK ÇOCUĞUNUZUN ERKEK OLUP OLMAYACAĞINA KAFANIZI YORMAYIN SAKIN... KENDİNİZ ERKEK MİSİNİZ ONA BAKIN!

SORULAR:

1 — Diyelim şampiyonluğa oynayan bir futbol takımlarımızdan birinin en gözde elemanısınız. Deplâsmana çıktınız. Puan cetvelinin en dibindeki takımla şampiyonluk maçı yapıyorsunuz. Bulunduğunuz kent yabancı. Var gücüyle takımına tezahürat yapan seyirci yabancı. Skor: 0 - 0. Ummadığınız bir anda top size geldi. Orta saha elemanlarına bastınız çalımı! Bekleri geçtiniz. Kaleciyle karşı karşıya kaldınız. Seyirci saldırıya hazır, olacaklar belli. Golü atmazsanız, takımınız şampiyonluktan olacak. Atarsanız,

neceği gibi belki stad size ve takım arkadaşlarınıza mezar olacak. NE YAPARSINIZ?

Kalecinin gelip topu ayağınızdan almasına mı bakarsınız?

Hemen oracıkta istifayı mı çakarsınız?

— Peki, lâiklik?...
— Haa, onu sorma. Lâiklik, bizim partinin kapısına vurulmaya hazırlanan mühür demektir!

hafta kalacak olan heyet, alınan bir ihbarı değerlendirmek için memurlar arasında geniş bir soruşturma açacak, binlerce kişinin ifadesini alacak, «Memur maaşlarının 9 katsayı üzerinden verildiği Türkiye'de hayat son bir yılda yüzde otuzun üstünde pahalılaşmış olduğundan, memura işkence ediliyor» diye yapılan ihbarın doğru olup olmadığı anlaşılacaktır.

Orta basamaktan bir memur maaşıyla dün şöyle bir kenti dolaşmaya çıkan komisyon üyeleri Karaköy'de meteliksiz kalmış, Hilton'a kadar olan yolu yürüyerek almıştır.

DOĞUMEVİNDE YER BULAMAYAN HÂMİLE KADIN, MİNİBÜSTE ÜÇÜZ DOĞURDU

Kentimizin sayısız işsizlerinden Ayvansaraylı barbutçu Hüsnü'nün eşi Nafize doğum sancılarının başlamasıyla bohçacı Esra hanımın eşliğinde soluğu doğumevlerinin birinde almış, yer yokluğu nedeniyle kapının önünde kalmıştır. Bir süre ne yapacaklarını düşünen hâmile kadınla arkadaşı sırayla diğer doğumevlerini dolaşmışlar, her yerden «Boş yatağımız yok» cevabını almıslar, uzun araştırmalardan sonra kolay doğumun en masrafsız olanını bulmuşlardır. Bu buluşun verdiği coşkuyla Esra hanım, hâmile komşusu Nafize'yi dolmuş kuyruğuna sokmuş, itişip kakışmalar arasında iyice sancılanan genç kadın, minibüs Zeytinburnu kavşağını hoplaya zıplaya dönerken acısız bir doğumla üç çocuk annesi olmuştur. Çocukların isim babalığını yapan minibüs şoförü çarpık Rıza olaydan sonra kısa bir demeç vermiş, «Vapurdan, uçaktan, trenden, otobüsten sonra minibüslerin de doğumlara elverişli duruma gelmesinden son derece mutluyum» demiştir. Öte yandan Sağlık ve Ulaştırma Bakanlıklarına verilmek üzere 1976 yılı bütçesinden 1 milyar liralık bir ek ödenek ayrılmıştır. Bu para ile Sağlık Bakanlığı yatak alacak, Ulaştırma Bakanlığı ise taşıt sayısını çoğaltıp, doğum olaylarının sık görüldüğü semtlere ek seferler koyacaktır.

MİDE AĞRILARI

Mide bozulması, arabanızın bozulmasına benzemez. Saat bozulmasına ise hiç benzemez. Bu nedenle mide ağrısıyla kıvranan hastanızı boş bulunup sakın bir saatçiye yada oto tamircisine götürmeye kalkışmayınız.

Hastanızın uzun uzun ifadesini aldıktan sonra (İfadenin karakolda polis gözetiminde alınmasının büyük yararları vardır.) odadaki divanlardan birinin üstüne sırtüstü yatırırsınız. Parmaklarınızı sacayağı şekline sokarak karın, böbrek, dalak bölgelerine insafsızca bastırırsınız. Canının yandığını belirten bir davranışta bulunmazsa, derdi gerçekten midesinde demektir. Bu durumda yapacağınız iş, neler yemiş olabileceğini öncelikle saptamaktır. Kazara bir yerde katkısız bir gıda maddesi bulmuş, farkına varmadan çabucak yutmuş olabilir. Ağzına bir lokma koymadan haftalarca yaşamış olabilir. Eğer yemişse, bol sodalı ve sabunlu suyla iyice midesini yıkarsınız, yememişse başınızdan sepetlemenin çaresine bakarsınız.

— Türkiye'de hiçbir şeyi örtbas etmek mümkün değidir. Zaten örtbas etmeye ihtiyacımız da yoktur. Ne yapılmışsa herkesin gözü önünde yapılıyor!..

ALAYLI, KALAYLI VE TARİHÎ OLAYLI; FIKRALI MANİLİ, YEMEK TARİFLİ HAFTALIK ŞAMATA TAKVİMİ

yaprak

HAVA DURUMU

Batı'da hızını kaybeden kar Doğu'da (sanki varmış gibi) hayatı felce uğratacak, açıldığını hiç duymadığımız Damal-Posof yolu bu gidişle yaza kadar kapalı kalacaktır. Kısmetse yakında güneş görülecek, mahsur kalan köylere erilecek, eriyen kar suları tas tas, kova kova taşınarak Kıbrıs'ın su sıkıntısı çeken bölgelerine verilecektir. Hafta sonlarına doğru siyasal havada bir yumuşama görülecekse de bu geçici havaya aldanmamanızı salık veririz.

YIILDIZINIZ DİYOR Kİ

BU HAFTA DOĞANLAR :
Sanki doğduğunuza pişman duruşunuz var
İçinizden geçeni dışa vuruşunuz var
Oturup dertlenmenin sırası mı birader
Ay sonu cebinizde yüzon kuruşunuz var.

HAFTANIN YEMEĞİ

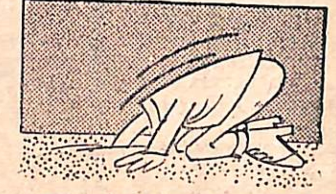
Kredi çorbası.
Sarmısaklı Rüşvet Yahnisi.
Örtbas Hoşafı.

YAPILIŞI :

Çağımızın en sevilen yemeği olan ve her yiyenin tadı damağında kalan Rüşvet Yahnisini yapmak oldukça kolaydır. Çok uluslu bir şirket genişliğindeki tencereye biraz yağ atarsınız, insan haklarına kıyar gibi ince ince doğradığınız soğanı içine katarsınız, tuzunu da koyduktan sonra başlarsınız huzuru kaçmış bir toplum gibi karıştırmaya. Bu işlem bitince daha önce hazırladığınız kuşbaşı eti ezdiğiniz sarmısakla birlikte ülke ekonomisi gibi bir kaç kez altüst ettiniz mi geriye yalnızca fırına sürmek kalır. Afiyet olsun.

★

2 — Diyelim kendinizi politikaya verdiniz, yakınlık duyduğunuz partinin listesinden seçimlere girdiniz, ağzım burnum demeden İçişleri Bakanlığına getirildiniz. Aksilik bu ya, bir de bakmışsınız ülkede ne huzur kalmış, ne güven. Kardeş kavgası almış yürümüş. Gözleri bir kindir bürümüş. Dileyen dilediğini millet düşmanı ilân ediyor, dileyen kaşını gözünü beğenmediğini vurup gidiyor! Rüşvet ve yolsuzluk söylentileri göklere çıkmış, halk canından bıkmış! NE YAPARSINIZ?

Başınızı kuma sokup olayları görmezlikten mi gelirsiniz?

«Olanlardan benim haberim yok» gibi demeçler mi verirsiniz?

Yoksa kimin adamı olduğuna bakmadan suçluları bir bir tutup hamama girmişe mi çevirirsiniz?

★

3 — Tanrı korusun böyle bir zamanda birdenbire Başbakanlık koltuğunda buluverdiniz kendinizi. Çeşitli partilerin ortaklığıyla sayısal üstünlüğü bulmuşsunuz, kabineyi kurmuşsunuz. Kıbrıs sorunu donmuş kalmış, Amerika'nın silâh ambargosu iyice kök salmış. Bunlar yetmezmiş gibi yolsuzluk söylentilerinin yoğunlaştığı bir sırada muhalefet de saldırıya geçmesin mi! «Soruşturma komisyonları kurulsun» diyor, «Başbakan Yüce Divan'a verilsin» diyor, «Hükûmet çekilsin» diyor. NE YAPARSINIZ?

Anayasa'yı değiştirme yoluna mı gidersiniz?

Muhalefeti komünistlikle itham mı edersiniz?

Soruşturmanın sağlıklı yürümesi bakımından istifa mı edersiniz?

★

SONUÇ :

Eğer golü atarsanız, hangi partiden oluşuna bakmadan suçluları tutarsanız, soruşturmanın selâmeti bakımından koltuğu bırakıp gerekeni yaparsanız, ülkemizde sizden daha erkek kimse yoktur kardeşim.

BURHAN TERZİOĞLU

Çağımızın en büyük siyaset adamlarından olan Terzioğlu, ilkokulu bitirdikten sonra hızla profesör olmuş, bilimsel araştırmalar sonunda zaman aşındırmasının siyasal partileri kendiliğinden yok edebileceği teorisini bulmuş, buluşunu kanıtlamak için de hemen bir parti kurmuştur. Çok geçmeden kendiliğinden yok olan partisini kanıt olarak göstermesi yetersiz kalmış, bu öfkeyle yeniden kolları sıvayan Terzioğlu eş dost partilerden birkaç kişi almış ve yeni bir parti kurup okus pokusla nasıl yok edeceğini göstermeye koyulmuştur. Ancak bu deneyden sonradır ki ünü dünyayı kaplamış, siyasal yaşamına son vermek isteyen müntehirler partilerinden Terzioğlu'nun partisine atlamıştır. Şu sıralarda epeyce yaşlanan bilim adamı hâlâ siyasal değirmenini çalıştırmakla meşguldür.

Yozyürek destanı

Sulhi Dölek

Ana Karnı, Ana Kucağı

YOZYÜREK'in nasıl bir çocukluk geçirdiğini merak edenler çıkabilir okurlar arasında. Öyle ya, çocukluk çağının sonraki yıllarda insan kişiliği üstünde etkisinin büyük olduğunu birçok bilim adamı kabul ediyor. Onlar mı iyi bilir, biz mi? Şimdi gerilere, yıllarca öncesine, insanlığın başında Yozyürek gibi bir derdin bulunmadığı günlere dönüyoruz izninizle.

Gebelik süresinin kesin olmaması yüzünden birçok kadınlar çocuklarına hangi gün yada hangi gece gebe kaldıklarını bilemezler. Gelgelelim kahramanımız için söz konusu değil bu.

Yozyürek'in annesi ile babası kavgalıydılar ve bir süredir ayrı yaşıyorlardı. Bir gece kafayı çekip bulut gibi olan adam, karısının kapısına dayandı. Kadın kapıyı kocasına açmakla yalnız bir düşüncesizlik etmekle kalmadı, Yozyürek gibi bir hayırsızın tohumunun atılmasına da yol açtı.

Karı-koca bir epey bağırıştılar karşılıklı. Adam karısının burnunu yumrukladı, kadın da karşılık olarak kocasının yüzünü gözünü tırmaladı. Adamın uzun kadınsızlığına ve kadının uzun erkeksizliğine bu kavganın ateşi eklenince, yatak odasına bile gitmeden halının üstünde birbirlerini buldular.

Adam kalktı, bir süre daha bağırdı karısına, çıktı gitti. Kadın, eline geçenleri arkasından fırlattı.

Böylece değerli okurlar, Yozyürek'in annesinin Yozyürek'e ne zaman gebe kaldığı yalnız günüyle değil; saatiyle, dakikasıyla belli. Sonradan bazı söylentiler olmadı değil. Sözde kadın kocasından ayrı bulunduğu süre içinde başka erkekler de görmüş. Biz bunlara inanmıyoruz. Bu söylentilerin tek amacı Yozyürek'e kara çalmak, yaşantısının başlangıcındaki bu eşsiz kesinliği gölgelemektir. Zaten dedikleri doğru olsa da ne önemi var?

Kadın, gebe kaldığını anlayınca kocasına bir mektup yazıp akıl danıştı. Gelen kısa karşılık pek yardımcı olacak nitelikte değildi:

«Kimbilir hangi ayyaştan peydahladığın piç için bana neden akıl danışıyorsun? Ne halt istersen ye, gözüme de görünme!»

Gebeliğinin ikinci ayında beşyüz lirayı çantasına koyup bazı çevrelerde yaygın ünü olan bir doktorun kapısına dayandı kadın. Aynı gün baskın veren polisler doktoru yaka paça götürünce, kendini kazıtamadı.

Kibrit eczası ve sabun gibi şifalı ev ilâçlarından da bir sonuç alamayınca, kendini merdivenlerden aşağı attı. Omuzu ve iki bacağı kırıldı. Hastanede gözlerini açtığında hemşire müjdeyi verdi:

«Korkmayın, çocuğunuza bir şey olmadı.»

Kadın kızgınlıkla dudaklarını dişledi. Hemşire bunu sevinç belirtisi sandı.

Kader, Yozyürek'in yeryüzüne fırlamasını istiyordu. Gebeliğinin dördüncü ayında bir iş bulup çalışmaya başlayan kadın, yaşama daha umutlu gözlerle bakıyordu artık.

Aynı günlerde Yozyürek'in babası —elimizde bizi başka türlü düşündürecek bir gerçek olmadığından onu Yozyürek'in babası sayıyoruz— karısına haksız davranmış olduğunu düşündü. Hacı Bekir'den yaptırdığı bir kilo şekerle çıkageldi. Konuştular, anlaştılar, koklaştılar, barıştılar. Beş ay sonra doğacak çocukları birlikte bağırlarına basmaya karar verdiler. Ah mutluluk, ah! Sen insanın gözlerini yaşartırsın.

Dört ay sonra, ilerleyen gebeliği yüzünden işini bırakmak zorunda kaldı kadın. Seyfi beyin —Yozyürek'in varsayımsal babasının adı böyleydi— babalık duygularında büyücek bir eksilme olduysa da, karısını yeniden bırakıp gitmeyi de kendine yediremedi. Üzüntüsünden içer, içince dünyayı görmemeye başlar, dünyayı görmeyince de karısını döver oldu. Bütün bu vartaları da atlattı Yozyürek.

Sonunda mutlu gün geldi. Kadının doğum sancıları başladı. Tohumu atıldığından beri başına binbir dert getiren bu çocuğun, yeryüzüne çıktığında bunların daha da kötüsünü yapacağını bilmiş gibiydi Yozyürek'in anası. Bacaklarını birbirine kenetleyerek son anda bile doğuma engel olmak istiyordu. Zaten ufak tefek bir kadındı. Yozyürek'se dokuz kilo geliyordu doğduğunda. Kısacası dostlar, Yozyürek ciğerlerini ilk kez havayla doldururken, anası son soluğunu verdi.

Komşulardan birinin yarı deli kızı baktı Yozyürek'e ilk aylarda. Bu kızcağız çocuk bakımı üstüne hiçbir şey bilmiyordu ama, iyi niyetliydi doğrusu. Kâh kâğıt yedirdi, kâh sütsüz memesini bebeğin ağzına tıkıştırdı, kâh günlerce altını değiştirmedi, kâh salıncaktan düşürdü Yozyürek'i.

Güçlüklerle karşılaştıkça güçlendi Yozyürek. Aç kaldıkça gürbüzleşti, canı yandıkça güzelleşti. Mahallenin en sağlıklı bebeği oydu. Bir yıl kadar sonra, komşunun yarı deli kızı yarım aklını da yitirip tımarhanelik oldu.

Seyfi bey yeniden evlendi. Karısıyla konuştuğu tek konu, yaşamın zorluklarıydı. Geçim güçtü o günlerde, yaşayanlar bilir. Sinemaya para bulamayan karı-kocanın tek eğlencesi de Yozyürek'i dövmekti. Dayaktan yılacak değildi ya sevimli yavrucak. Yapma denileni yapıyor, dayak yiyince yeniden yapıyordu. Gündüz üvey anasından alıyordu dayak tayınını, akşam da babasından.

İki yaşındayken bir kardeş geldi Yozyürek'e. Üç yaşındayken bir kardeş daha geldi. Dört yaşındayken iki kardeş birden geldi.

Evde iki cephe vardı: Bir yanda baba, ana ve dört kardeş, öbür yanda Külkedisi Yozyürek... Düşmanın ezici gücüne karşın üstünlük genellikle Yozyürek'teydi. Evdeki sürekli hırgürü duyan komşular Yozyürek'e değil, ötekilere acıyorlardı.

Yozyürek'in tersine; öteki çocuklar mızmız, çirkin, sıska yaratıklardı. Analık Yozyürek'in gırtlağından kesip kendi öz çocuklarına yediriyor; yine de baba bir - ana ayrı kardeşleri bir büyürse, Yozyürek iki büyüyordu.

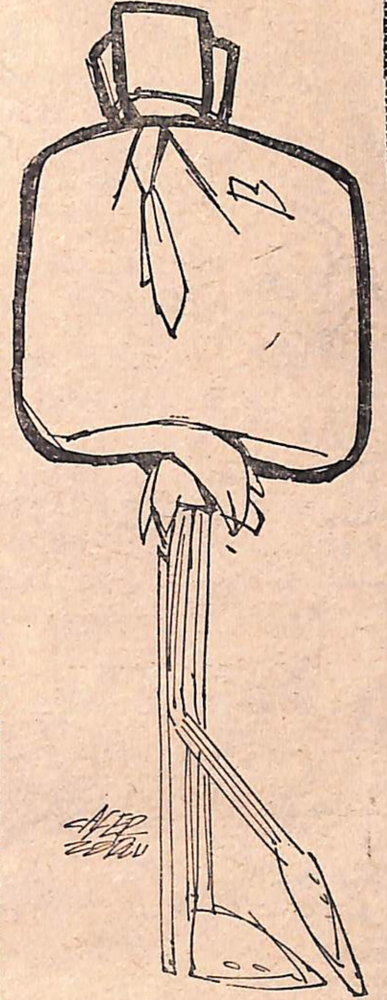
Kötü yüreki kadın genç yaşta bir romatizma edinip Yozyürek'i eliyle dövemez oldu. Koca bir meşe sopası kullanmaya başladı.

Günler geçti... Güzelim çocukluk günleri... Beş yaşını doldurduğunda babasından başka kimsenin gücü yetmiyordu Yozyürek'e evde. Bir gün Seyfi beyden Yozyürek'i bağlamasını istedi üvey ana. Adam bu dileği yerine getirdi ve Yozyürek'i oturaklı iskemleye bağlayan ipler yedi ay süreyle hiç çözülmedi.

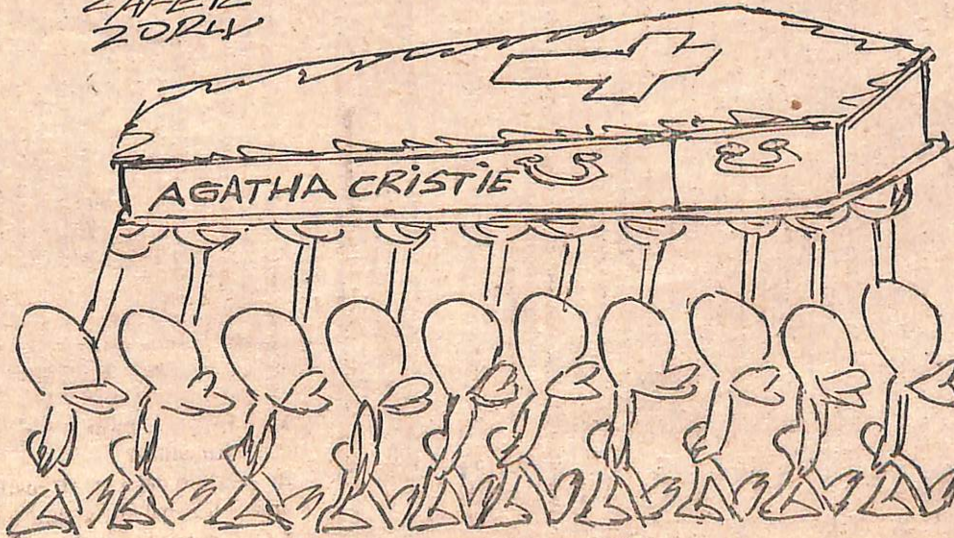
Yozyürek'in bağlarından kurtulması ve öteki çocukluk serüvenlerini gelecek hafta izleyeceğiz.

Sulhi DÖLEK

Senato, İstanbul Belediyesi bütçesine 100 milyon lira yardım edilmesine karar verdi.
— Gazeteer —

«İstanbul efendisi!»

«ON KÜÇÜK ZENCİ»!

Akbaba

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası

Fiyatı : 250 kuruş.

İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi No: 8-10, Daire: 3, İstanbul

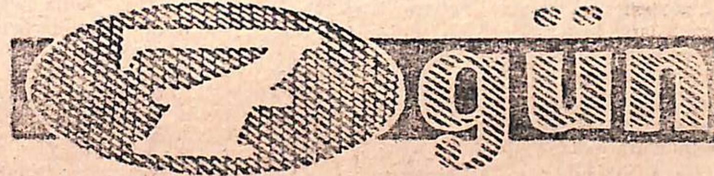
Telefon : 22 18 11

İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar santimi 65 lira.

Yazısız

Yazısız

PAZARTESİ :

Bitkisel yaşam

Hayâlî mobilya ihracatı konusu ağırlık mı kazandı?

Gazetelerimizin başlıkları hazırdır: «Gözler Ankara'ya çevrildi.»

Bir kararnamenin imzalanması mı bekleniyor? Haber gene hazırdır: «Gözler Çankaya'ya çevrildi.»

Sorun, bir yabancı uçak firmasının dünyaya dağıttığı rüşvet sorunu mu? Kullan gitsin hazırlanmış başlığı: «Gözler Amerika'ya çevrildi.»

Bırakın ağız açmayı, fikir yürütmeyi, tepki göstermeyi, başımızı kımıldatmaktan bile yoksun bir topplum görünümündeyiz. Tüm duyularını yitirmiş, olup bitenleri yalnızca bakışlarıyla izleyen bir hastayız sanki!

Gözler Viyana'da başlayan Kıbrıs görüşmelerinde.

Gözler, Meclis'te yapılan bütçe dövüşmelerinde.

Gözler, iktidar — muhalefet sövüşmelerinde!

Haa, bir de hükûmet tarafından sürdürülen çalışmalar var ki, nasılsa gözümüzden kaçmış. Muhalif seslerden toptan kurtulmak için bir dizi önlem getiriyorlar.

Gereği var mı? Kendiliğinden bitkisel yaşama girmişken halk, zorla çileden çıkarmaya kalk!

SALI :

Göreceğe benzemez

Partisinin Temsilciler Meclisi'nde konuşan Demirel, «Seçimle gelenlerin, seçimle uzaklaştırıldığını Türk demokrasisi henüz görmemiştir.» demiş.

Sayısı az olduğu için unutuldu demek.

Demokrasimizin kurucusu merhum İnönü ve partisi seçimle uzaklaştırılan ilk siyasal kadro oldu; ardından gelenler günümüze dek gitmemek için direndi, durdu!

Bu nedenledir ki koltuktan uzaklaşmalar yada uzaklaştırılmalar için seçim yapmaya pek fırsat bulamadık.

ÇARŞAMBA :

Onlarda ve bizde

Seçmene boş vaatlerde bulunan bir Alman milletvekili, halka yalan söylediği gerekçesiyle partiden ihraç edilmiş.

Böyle partiye, böyle siyasî ahlâka can kurban.

Bizde buna benzer bir olaya tanık oldunuz mu hiç? İşte, en taze örneği önümüzde: «Kabili imkân olmayan hayâlî vaatlerde bulunmasıyla, her gittiği yerde hayâlî milyarlık tesislerden söz etmesiyle Erbakan'a olan sabrımız taştı» diyen Sivas Milletvekili İhsan Karaçam, kesin ihraç isteğiyle Haysiyet Divanı'na verildi!

Keyif onların. Haysiyet Divanına da verirler, partiden de atarlar. Ve sonra karşımıza geçip, «Vatan, millet, Sakarya» diye başladıkları kalkınma nutuklarına bol miktarda ahlâk, fazilet, dürüstlük gibi kavramlar katarlar.

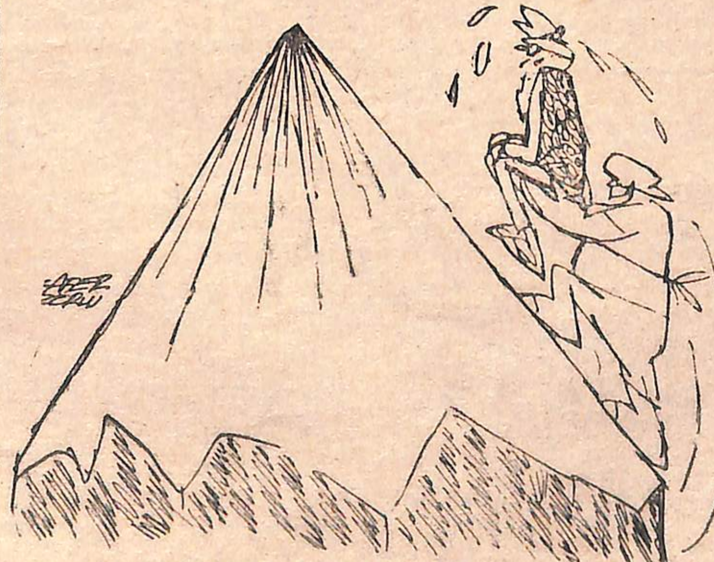
PERŞEMBE :

Usule uygundur

Alıştığımız üzere gene çantalar savruldu, yumruklar vuruldu, silâhlar çekildi...

Karşılıklı küfürleşmeler arasında 1976 bütçe görüşmelerine devam edildi!

Bazı esnaf, götürü usulü çalışacak. — Gazeteler —

— Hey hemşerim, nereye götürüyorsun beni?..

CUMA :

Alsak mı acaba?

Fransız bilim adamları, beynin içini görmeyi sağlayan bir aygıt yapmışlar.

Ah bir yolunu bulsak da, birini geçirsek elimize. Hani içini araştırmaktan geçtik, hiç değilse beyinli kafaları seçerdik kendimize!

CUMARTESİ :

Durmaz ki

Danıştay, TRT'nin yeni genel müdürü hakkında da «Yürütmeyi durdurma» kararı vermiş.

Sonuç değişmez ki... Karar yürür, müdür yerinde durur. Bir ülke, yargı organlarıyla çelişe çelişe galiba «Hukuk devleti» olur!

PAZAR :

Neler yutulmuyor ki

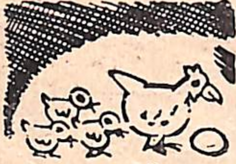
Garibanın birine üç çocuklu kadını kızoğlan kız diye yutturmuşlar.

Soluğu nedense hemen karakolda almış adam. Telâşlanacak ne vardı anam babam? Üç çocuk annesi kadıncağıza gelene kadar neler yutturmadılar ki sana? Halis süt danası diye nallıları mı yedirmediler, kaçak kumaş diye Bitpazarı giysilerini mi giydirmediler?...

Bu nedenle değil mi dürüstlüğü unutman, üç çocuklu kadını kızoğlan kız diye yutman?

Vedat SAYGEL

Her Telden Burhan Esen

TRT'NİN ADI DA TADI DA DEĞİŞECEK

ANKARA, (Özel muhabirimiz hususî olarak bildiriyor) — Damatlık resmini veren, sıra cismine gelince ipe un seren bilgili bir ilgilinin söylediğine göre TRT ismi de gayrı millî görüldüğünden değiştirilecek, kurumun şanına uygun hale getirilecektir.

Bu konuda toplanan komisyon çalışmalarını bitirmiştir. Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu bundan böyle «Tavuk, Piliç ve Yumurta» şekline sokulmuştur. Kısaca «Ta-Pi-Yu» denilecektir.

Ta-Pi-Yu spikerleri cephe haberlerini sıraladıktan, kestiklerini kestikten, astıklarını astıktan sonra, seyirci ve dinleyicileri ne birer günlük yumurta ve birer piliç edeceklerdir hediye. Afiyetle yiyiniz diye.

Programlardan müzik yayını kaldırılacak. O gürültülerin yerini horoz ötmeleri tavuk gıdaklamaları alacaktır. Vakitsiz öten horozların başı, eylemlere katılan memurların maaşı kesilecektir.

Konuşmacılar dini, ahlâkî ve fasulye-i pilâkili konularını işleyecekler, dinlemek istemeyenleri şişleyeceklerdir. Saat ayarı alaturka verilecek, alafrangacılıkta direnenler ıslah evlerine gönderilecektir.

Kaybetmek istemiyorsan kelleyi. Yayınlarımızı kaçırma, dinle eyi. Memleketi solcu takımından kurtaracaktır Ta-Pi-Yu. Gönlünü ferah tut, rahat uyu.

— Ha uşağum cetur bi tuble daha.

— Kaptan, dedim, azı karar çoğu zarardır, derler. Fazla kaçırma şu mereti.

— Ben buni keyif için içmeyrum. Bizum amuca yumdi cözlerini melmeçette. Ona yanayrum.

— Başın sağolsun. Hepimizin son durağı orası. Fazla üzülmeye gelmez.

— Ecel oni aldi, takasi bize miras kaldi. Ölüm hak, miras helâl deduk, veraset ilâmını almaya cittuk. Evraki nöfüsa havale ettiler. Memur dilekçemi aldi. Evirdi, çevirdi, paşini yere çevirdi:

— Bugün cit, haftaya cel, dedi, ne gün geleceğini o gün diyeceğum sağa.

Cuma günü vardum. Bi süre kıpırdamadan durdum.

— Bugün sipar-toto doldurucağum. Aksi zamanda geleysun, dedi. Senin işin kaldi yarina.

Ertesi gün:

— Akşam kaynana ile anarşik olay çikarttuk. Moralim bozilmiştur, çalışamayrum.

Üç gün sonra kipiyi tikardattum:

— Fenerpahçe kol yediğundan kafam çalışmayi... dedi.

İki gün daha geçti. Evrak elimde odaya daldim ki, kimseler yok:

— Haçan bunlar nereyedurlar? deye sorduğumda, kapıci:

— Maçadurlar, da... dedi.

— Milletin işini kim görecek?

— Milletin işi sahalarda yöriy, dedi, birakalum da gâvur dakimi ehli sünnetin kalesini kol yağmuruna mı dutsun? Bizim oyuncuları hamsi gibi yutsun?...

Onbeş gün memurun peşinde zipkinli orkinos avcısı gibi seğirttim. Sonunda dalyanun birinde tuttum oni.

Açtı kocaman tefteri:

— Adin nedur?

— Temel.

— Babanin adi?

— Tursun.

— Ananinki?

— Nazmiye'dur.

— Soyadin?

— Hamsitutan.

Bi teftere bakti, bi yüzüme:

— Uy anam, dedi, sen yaşay misun?

— Haçan nasil lâftır o?

— Sen beş yıl önce ölmüşsün. Yalan söyleme.

— Ha cözini seveyim, eyi bak. Temel Reis ölmiş midur?

— Tefter öyle yazay. Demez mi!?. Oğlum garsun bi ufak şişe daha cetur. İçki kişinin içini dişina furur derler. Hortlakmiyuk, değilmiyuk, ağnay a l u m daaa...

Bırak yazığı, at kazığı

KAHVEDE bütün masalar boş olduğu halde geldi yanıma sokuldu. Sanki kırk yıllık ahbaptık. Bana suluca bir «Merhaba» sarkıttıktan sonra garsona seslendi:

— Hişşşt şef... Yap bana bey âbiden şekerli bi kahve. Bir de maden sodası. Nargileyi de unutma.

Bana döndü:

— Ne diyor kocaman kitap? Müslümanın malı müşterek! Bu lâfı biz edince mi anarşist oluyoz? İşim bozuk bugünlerde. Ama düzelecek. O zaman bizim meyhaneye gel, zatını viski ile duş ettireyim. Allah razı olsun Boynuzukırıktan... Tanırsın değil mi?

— Ne seni, ne de Boynuzlu nesneyi tanıyorum!

— Ayıp ettin âbey. Beni tanımayabilirsin, lâkin burada oturup da Boynuzukırığı bilmemek olmaz. Ecnebi düvellerde bile esamisi okunur hergelenin. Dinle de öğren, analar ne cevher doğuruyor.

Bir lokantada garsonluk ediyordum. Bir gün isyan bayrağını çektim:

— Kıpırdan ulan Arap Üso, dedim. Davran gayri. Merkebin kuyruğu gibi hep kısa mı kalacaksın!...

Öyle dedim de sıvadım kolları. Tepmeye başladım engebeli yolları. Vardım Kuşadası'na, uydum günün modasına. İlk kez attım gele. Deniz kıyısında bir tilki inini geçirdim ele. Sakın güleyim deme. Millet şincik eğlenmek için izbe yerleri seçmekte. Gacosu ile gelip orada yiyip içmekte. Tilki inine eski kahvelerin bodruma attıkları arkalıksız hasır sandalyeleri sıraladım. Masa yerine ağaç kütüğü. Kapıya da astık levhayı, çaldık düdüğü:

— Kanaat Meyhanesi...

Bekle babam, bekle. Ne gelen var ne giden. Hacıağalar girmiyor tavlayalım. İçeriye sineklerin dahi düştüğü yok ki avlayalım.

— Oğlum garsooon. Bak bey âbi birer çay daha getirsin diyor. Nerede kaldıktı, satırı nereye çaldıktı?... Evet, yaş tahtaya basmış, fena kısmıştık inde âbiciğim. Arap Üso yutmuştu hapı. Tek müşteri girmiyor, açılmıyor du kapı. Kadere sinkef ederken, Boynuzukırık çıkageldi bir sabah erken:

— İşler nasıl? diye sordu.

— B. B. dedim, yâni bomb......

— Organizatörün kim?

— Türkçe konuş ulan, TRT gibi lûgat parçalayıp da kafamı bozma.

— Birden parlama, yerinde otur. Sana lâzım organizatör. İstersen ben olurum. Şu meyhaneyi ağzına dek doldururum.

— Hay ağzını öpeyim.

— Teşrifatı bırak, konuya gel. Ayda bana sadece vereceksin beşyüz papel.

— Hızır yetişmezmiş, sıkılmayınca kul. Teklifini ediyorum kabul. Karınca duası mı okuyacaksın? Kapıya at nalı mı asacaksın? Besmele çekip yere öyle mi basacaksın? Ben açtım ağzını kesenin. Şimdi meydan senin.

İşinin ehli kerata. Önce değişecek, dedi, kapıdaki tabelâ. Papelleri bastık, dışarıya kocaman levhayı astık:

«Mulen Ruj, dansing, bar, restoran, kafeterya, pandispanya, ole İspanya!»

— Bre oğlum, dedim, Milliyetçi Cephe liderlerinin ajans bültenlerindeki esamilerinden daha uzun oldu, bu...

— Keşke daha uzununu bulabilseydik. Şimdi sıra geldi fiyat listesine. Birayı kaça veriyorsun?

— Beş.

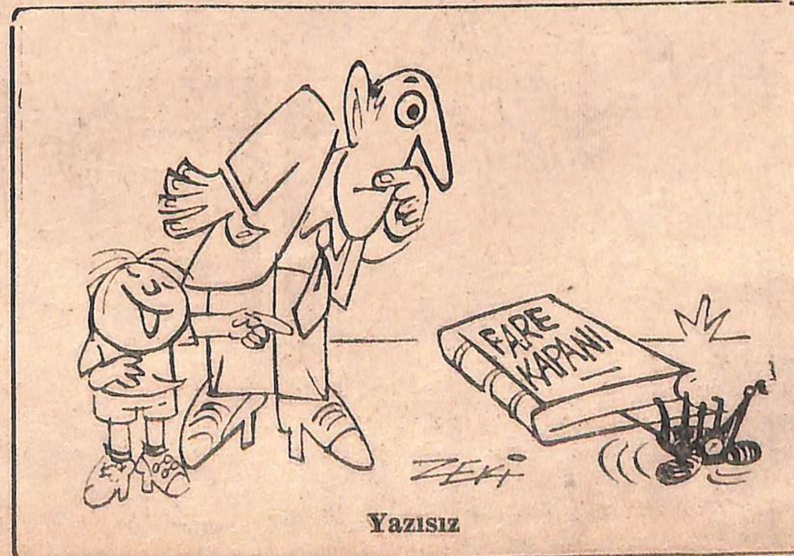

— B... fiyatla buraya müşteri girer mi kardeş. Bira oldu onbeş. Şarap dublesi on, rakınınki yirmi. Izgaralar 14 lira 75 kuruş. Ekmeğin dilimi bir lira. Suyun şişesini ikibuçuğa içirirsen, müşterinin yerine gelir neşesi. Yüzde on garsoniye, yüzde on kazıkiye, yüzde beş dalgıniye, yüzde onbeş imbatiye, yüzde yirmi inletme, yüzde on işletme, yüzde beş plâk dinletme. Gazetelere ilân vereceğiz. Rezilvasyon Tel... diyeceğiz.

— Telefonumuz yok.

— O halde Telsiz No: S.O.S.

İstersen ağabey birer çay daha içelim. Başın ağrıdıysa, başka konuya geçelim!

Yazısız

CENNETİN ANAHTARI

Etiketler önünde,
Şapkanı çıkar, eğil.
Vallah M.C. gününde,
Hayat pahalı değil.

Her şey bedava oldu,
Artmayınca katsayı.
Memurun yüzü soldu,
Beklerken yeni ayı.

Dünya işini bırak,
«Tut ki yedim» de gitsin.
Ahretin olsun ak pak,
Hikâye iyi bitsin.

Cephemize girenin,
Eli balda, yağdadır.
Unutma ki cennetin
Anahtarı sağdadır.

B. E.

İBİŞ

Bir garibin Öyküsü

YAZAN·ÇİZEN
Aydın Aliustaoğlu

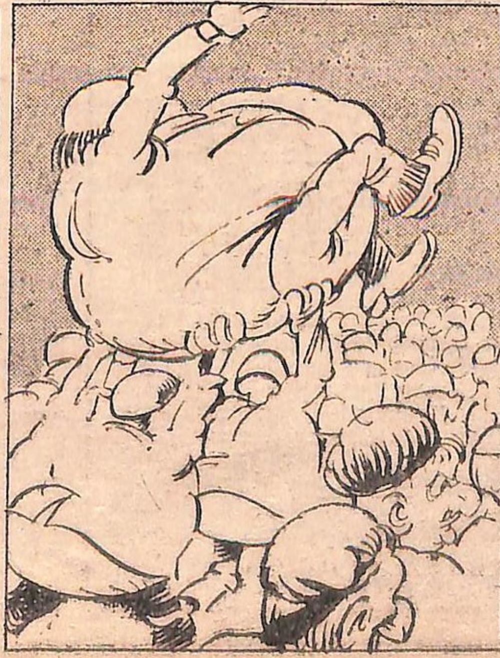

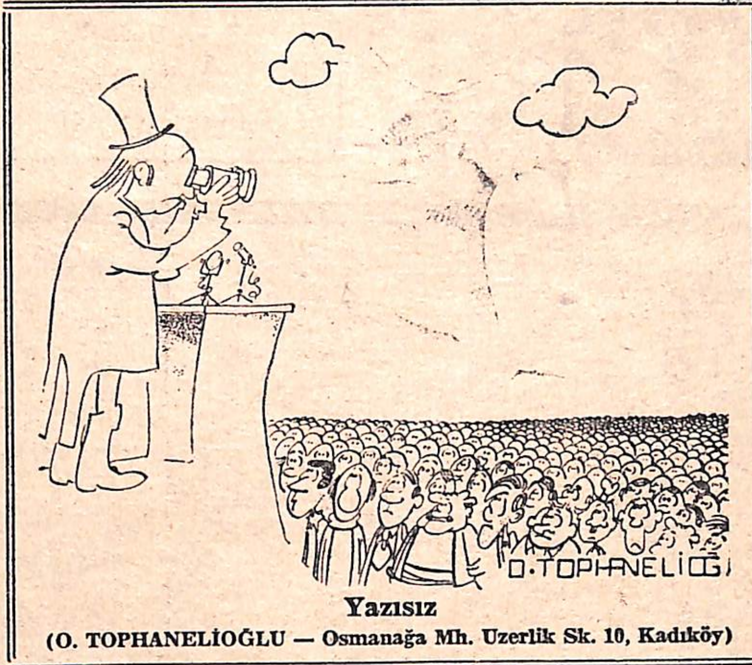

Yazısız
(O. TOPHANELİOĞLU — Osmanağa Mh. Uzerlik Sk. 10, Kadıköy)

BİR AT!..

Bir piyesin ilk sahnesiydi. Salon tıklım tıklım doluydu. Oyunun sonlarına doğru en heyecanlı bir yerde piyesin kahramanı rol icabı bağırıyordu:

— «Bir at... Bir at... Bir ata ülkemi bağışlıyorum!...»

Salonda heyecandan çıt çıkmıyordu ki orta sıralardan bir ses:

— At yerine eşşek olsa işinizi görmez mi? diye sordu.

Aktör hiç istifini bozmadan:

— Görür tabii... Buyrun sahneye! dedi.

Hüseyin KÜÇÜK
Hisar Mah. Lâle Sokak No: 20 — Manavgat/ANTALYA

FİLTRELİ

Bir gün bayiin birine:

— Filtreli sigara var mı? diye sordum.

— Filtreli sigara kalmadı anam! dedi.

Ben de biraz muziplik olması için:

— Beni baban yolladı. Stok maldan bir tane verecekmişsin! dedim.

Fikret BUKAVAZ
Yetimler Çarşısı No: 16, Terzi Muhsin Sinekli. — EDİRNE

İTİŞ KAKIŞ

Otobüs tıklım tıklım doluydu. Şişman bir kadının yanına sıkışmış erkek, sonunda dayanamadı:

— Beni itelemekten ne zaman vazgeçeceksiniz bayan? diye çıkıştı.

Şişman kadın isyan etti:

— Sizi itmiyorum ki, sadece nefes alıyorum.

TANIŞMA

Sınıfın yeni öğretmeni, öğrencilerini tanımaya çalışıyordu:

— Baban sağ mı Ali?

— Sağ efendim.

— Peki, annen?

— O da sol efendim.

Hüseyin KÜÇÜK
Hisar Mah. Lâle Sk. No: 10
Manavgat/ANTALYA

GAF

Bir gün dairede çalışırken güzel bir bayan geldi. Müdürümüzün kabul edip etmiyeceğini sordu. Ben de muziplik olsun diye:

— Müdürümüz güzel bayanları hemen kabul eder, dedim.

O da:

— Öyleyse karısının geldiğini lütfen söyler misiniz!... diye eklemesin mi!?.

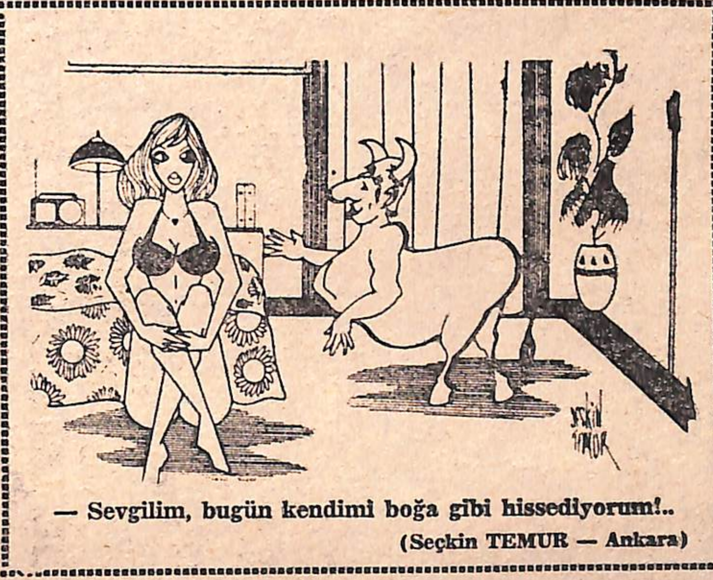
Fikret BUKAVAZ
Yetimler Çarşısı No: 16 Terzi Muhsin Sinekli. — EDİRNE

AYRILMANIN SEBEBİ

— Kocam kafa işleriyle meşgul olmuyormuşum diye benimle anlaşamadı ve ayrıldık.

— Tuhaf şey! Oysa senin hiç de berberlerden çıktığın yoktur.

Mehmet ÖNGEN
Atatürk Öğrenci Sitesi Yurt: 6
Topkapı/İST.

— Sevgilim, bugün kendimi boğa gibi hissediyorum!..
(Seçkin TEMUR — Ankara)

LİSE'YE DÖNÜŞ

Sizleri arıyorken döndüm baktım geriye
Islandı yanaklarım bilmem ki birden niye?
Gördüm ki mazi olmuş tatlı lise çağımız
Bir bir dağılmış yazık o mesut ocağımız.
Anılar yüzüyordu mazi denen derede
Kulaklarım çınladı o bitimsiz sürede.
Hortum Salih vuruyor Uzun Ali kalk diye
«Hoca sınıfa girdi, aç gözünü bak!» diye.
Ardından koca sınıf gümbür, gümbür gürledi
Bunu gören hocamız arslan gibi kükredi.
Bu nasıl kepazelik, bu nasıl terbiyeydi?
Bizim «Hepyek Kemal'in» derste yaptığı neydi
Potuk'a saldırıyor «Gördün mü ne hoş geldi?»
«Bu kez kebaplar senden vallahi düşeş geldi»
Oysa gelen hocaydı, görmemek talih miydi?
Bunda yine tek suçlu Mümessil Salih miydi?
Turp'un şakası yoktu attı kapı dışarı
Dedi «Görmesin gözüm sizin gibi haşarı»
Hoca hâlâ sinirli üstelik de dört gözlü
Açtı bu kez defteri dedi «Dersimiz sözlü!»
Kayboldu sıralarda dimdik mağrur kafalar
Kedere bürünmüştü o şen şakrak simalar.
Dedi «Önce tahtaya gelsin bütün Mehmetler
Kaybolmasın sınıfta böyle altın kıymetler»
Bücür Mehmet çakıldı, bakındı sağa sola
Yanına Memo geldi yürüdüler kolkola!
Ya Eskimo Mehmet'in neydi bunda günahı?
Şimdi alacak bir'i, kim duyacak bu ahı?
Neyse ki az titredi ayağımız elimiz
Bir «ohh» çektik derinden çalınca zilimiz!...
Çene Muammer aldı takımını yerine
Ahh! ben maç başlamadan attım topu derine!
Bir ses duyduk ansızın top ki düşmeden yere
Kırılan kapılardı sanki değil pencere...
Müdür elinde sopa koştu hemen hışımla
Vallahi ben yapmadım dedim şöyle kaşımla!
Ardından bir tahkikat, 15 günlük tartım var
Gezindim Bulvarlarda sanki benim katım var
Daha ilk dersti ki pazardan hemen sonra
Arkadaşlar bekliyor beni araya sora.
Dediler çok özledik, kutlayalım gel seni
Sen de gel gör bizimle «Karaoğlan» filmini.
Boksör Erdoğan baktı göğsünü gere gere
Dedi «Uslandın mı sen yoksa onbeşlik tere?»
Anladım ki mecburum; bir gün de öyle gitti!
Ama film gerçekten hem güzel hem iyiydi!
Gel gör orada buldu bizi tarih hocamız
Yalvardık ve yakardık «Affet bizi Koca Kız»
Verince sıfırları kırmadı o da bizi
Dedi «Kandırdınız ah sizi kurnazlar sizi»
Sene sonu karnemiz en acı hâtıra bize
Yıllarca silinmeyen gönülde yara bize.
Kopyelerde aldandık ah! Ne yazık çok geçti
Biz kaldık sınıflarda ama Hafızlar geçti
Hocalar gülüyordu dolaşırken biz dertle
En son güç helâ verdik sınavları minnetle
Şimdi bi hayâl oldu geçmiş güzel seneler
Vermiyor teselliyi kırık dökük heceler
Artık gelmez diyerek söylüyorken şarkıyı
Unutmak mümkün değil ne yazık bir anıyı
Hep o eski resimler dillenmiş konuşuyor
Bir daha ahh bir daha hep o aşkı taşıyor.
Selâm size gönülden haz dolu, sevgi dolu
Damar damar yüreğim sizlere vuslat yolu
Selâm size hocalar ne mutlu sizi bilen!
Saygı size hocalar ne mutlu sizle gülen!...

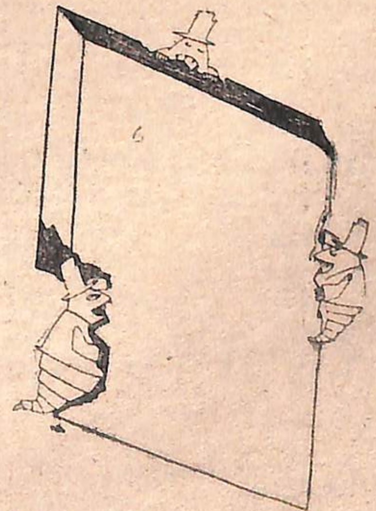
Ahmet Selçuk İLHAN
(Eski Adana Erkek Lisesi öğrencilerinden)

NOT: (Şiirdeki) Hocalar = Öğretmenler
İlgili olmayanlara özellikle duyurulur!

KELİMELER VE ANLAMLAR

Kemik kıran — KASAP
Yeter be... Bu kadar da olmaz — MÜSVEDDE DEFTERİ
Kısa kes — BERBER.
Bu kadar da sürüklenmez — TERLİK.
Öbürünü dene — KİBRİT.
Bitmeye başladım — KURŞUN KALEM.
Peki, neden vuruyorsun? — BOKSÖR.
Oh be! Bugün işler yolunda — KANTİN.
Bu son olsun — İHTARNAME.

Attilâ UÇAR
Kılıç Aslan Mah. Sivas Cad. Damla Ap. 56/6
KAYSERİ

«Kitap kurtları»!
(Akın ÖNDER — Ankara)

dünya karikatürleri

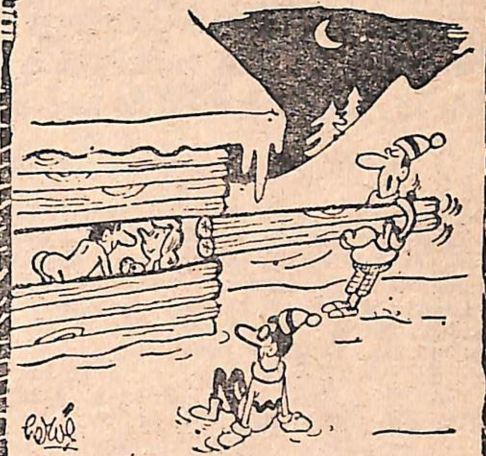
BU HAFTA SAYFAMIZ KIŞ VE KIŞ SPORLARINA FON OLDU. NE DERSİNİZ: ACABA FENA MI OLDU?

– ELLERİM DONDU. ŞUNU TUT TA ISITAYIM ELLERİMİ BİRAZ! –

YAZISIZ

– VAKİT GEÇ OLDU TELEVİZYONU KAPATIYORUM ARKADAŞ!

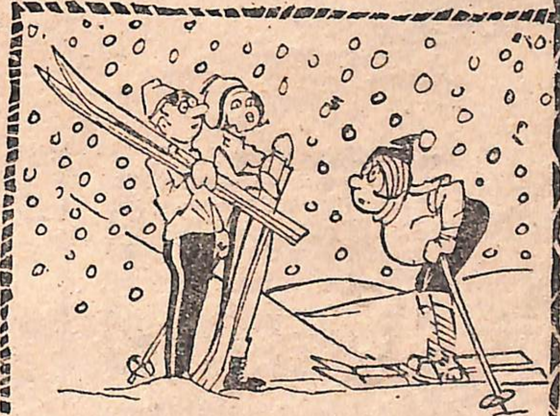

– BU HAVADA TAŞIT BULMAK KOLAY MI?..

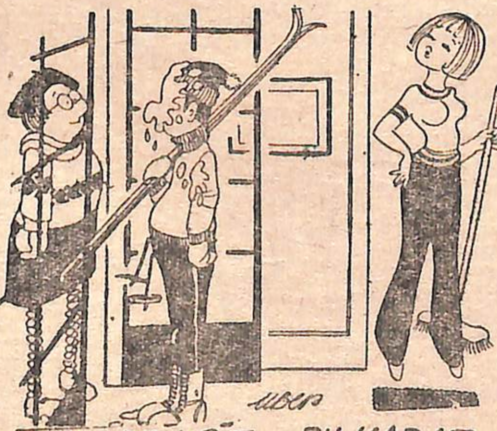
– TURA, DEDİM.. BEN KAZANDIM ARKADAŞ! NE YAPALIM.. BANA DEĞİL ŞANSINA KÜS!

YAZISIZ

– KAYIP, DÜŞMEKTEN KORKTUĞUMUZ İÇİN KAYMIYORUZ!

– BECERİKSİZ... BU KADAR DERS ALDIN GENE DE YÜZÜNE, GÖZÜNE BULAŞTIRDIN!

– BU GÜN KAYAK ÖĞRETMENİME İYİ BİR DERS VERDİM!

– BABANIZA SÖYLEYİN DE SİZE BİR KAPICI TUTSUN!

MİLLETLER GÜLÜYOR

Evlilik

Genç kız sevdiği gençle evlenmek üzereydi. Annesine, evlenmeden önce, evlilik konusundaki düşüncelerini sordu. Annesi:

— İstersen babana sor bu soruyu, dedi. Çünkü o bana oranla kat kat daha iyi bir evlenme yaptı!...

Uçakta bir çocuk

Büyük bir yolcu uçağında beş yaşlarında kadar yaramaz bir çocuk vardı. Durmadan oradan oraya koşuyor, gürültü yapıyodu. Yaşlı bir yolcu dayanamayarak:

— Çocuğum, dedi, neden çıkıp da dışarda oynamıyorsun?

Yazısız

Mânasız kadın

Bir dâvette, adamın biri son derece çirkin ve şirret bir kadının yanına düşmüştü. Kadın, saçma konular üzerinde durmadan konuşuyor, onun canını sıkıyordu. Sonunda dayanamıyarak hırsla:

— Siz eğer benim kocam olsaydınız, bardağınıza zehir doldururdum!...

Deyince, adam hemen cevap verdi:

— Ben de senden kurtulacağım için o bardağı içmekte acele ederdim!

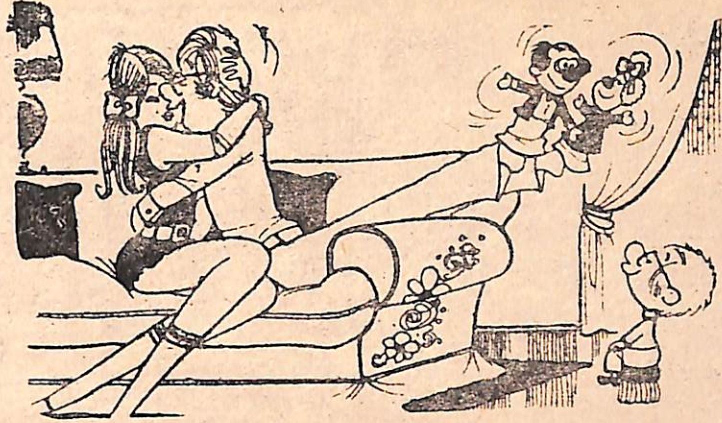
Çenebaz konferansçı

Konferansçı konuştu, konuştu... Dinleyiciler bayılacak hale gelmişlerdi. Bazısı uyuyordu. Bir ara özür diledi:

— Özür dilerim, belki çok konuştum, canınızı sıktım. Ama saatim yanımda olmadığı için ne kadar konuştuğumu farkedemedim...

Arkada bulunanlardan biri:

— Saatin yok idiyse, hiç değilse karşıdaki duvarda bulunan takvime baksaydın! diye bağırdı.

Yazısız

Doğrusu

Ünlü komedyen Michel Simon hovardaydı. Kendisiyle röportaja gelen gazetecilerden biri:

— Sizin hiçbir zaman karınız olmadı...

Aktör sözünü kesip cümleyi düzeltti:

— Karım olmadı değil, ben kadınlara koca olamadım!

Zararlı yaratık

Bir barda, iki arkadaş dertleşiyorlardı:

— Kadından daha zararlı bir yaratık yoktur.

— Vardır... Anası!

Sarhoşluk

Jules evinden çıkarak komşu meyhaneye gitti. Bir hayli içip sarhoş oldu. Evinden çıkarken kapısına: (Jules evde yok) diye bir kâğıt iliştirmişti. Döndüğünde, o kâğıdı sallanarak okudu, sonra yeniden meyhaneye döndü. Barmene sordu:

— Jules nerede?

Barmen gülümsedi:

— Fakat, Jules sizsiniz dostum.

— Öyleyse gideyim, zira kapımın önünde beni bekleyen bir delikanlı var.

Acemi şoför

Güzel kadının kullandığı araba, acemiliği yüzünden yalpalaya yalpalaya yol alıyordu. Sonunda bir adamın arabasına çarptı, iki araba da hasara uğradı. Kadın, hırsla arabasından çıkan erkekten özür diledi:

— Beni affedin, ne olursunuz... Yeni öğreniyorum da...

Kadının güzelliği karşısında etkilenen erkek:

— Özür dilemenize gerek yok efendim, diye gülümsedi. Ben sizin daha dört kilometre öteden yalpalaya yalpalaya geldiğinizi görmüştüm. Bir kenara çekip tedbir almam lâzımdı.

— N'apim şekerim... Herif ellerine hâkim olamıyor!..

Tehlikeli mektup

Bir delikanlı bir gün bir mektup aldı. Mektubu açtı, baktı, mektup Almanca yazılmıştı. Almanca bilmediğinden, bitişiğinde bulunan kahve sahibinin Almanca bildiğini hatırlayarak mektubu ona okutmaya karar verdi. Kahveye girdi:

— Bana bir yardımda bulunmanızı rica edeceğim, dedi kahve sahibine. Almanca bilmiyorum. Sanırım siz biliyorsunuz. Bana gelen şu mektubu okur musunuz?

— Memnuniyetle, diye cevap verdi adam.

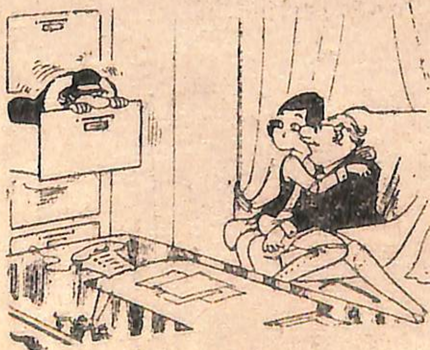
Kahve sahibi eline mektubu aldı. Bir saniye sonra, rengi ilkin sapsarı, sonra kıpkırmızı olarak onu delikanlının başına attıktan sonra, çenesine güçlü bir yumruk, arkasına da bir tekme atarak kapı dışarı etti:

— Edepsiz herif seni! Bir daha da kahveme uğrarsan canını çıkarırım bunu bilmiş ol, pis mektubunla defol buradan!...

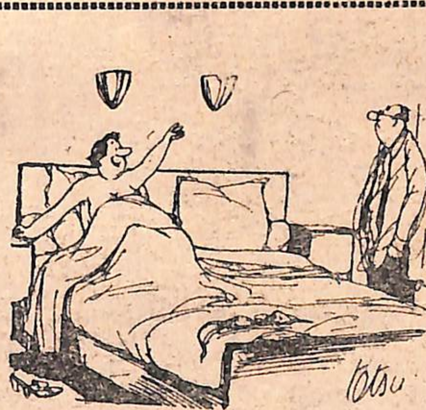
Neye uğradığını şaşıran delikanlı yerden mektubunu alarak bu kez Almanca bilen bir askerlik arkadaşının evine gitti. Mektubu okumasını rica etti. Mektubu alarak okuyan arkadaşı tek kelime söylemeden onu öylesine bir dövdü ki sokakta kendine gelen delikanlı, mektupta neler yazılı olduğunu büsbütün merak ederek bu kez eski bir gangster tanıdığına başvurdu. Artık dürüst bir yaşamı olan gangster, mektubu okudu. Okur okumaz da bir deli gibi silâhına sarıldı ve kurşun yağmuruna tuttu onu. Polisler yetiştiler, bir mucize kabilinden hayatı kurtarıldı fakat sakat kaldı, ömrünün sonuna kadar iskemlede yaşayacaktı. Hastanede onu ziyarete gelen babasına başından geçenleri üzüntü ile anlattı. Her şeye rağmen hâlâ mektupta neler yazılı olduğunu öğrenememişti. Babası hayretle:

— Yahu sen benim Almanca bildiğimi nasıl unuttun!?. dedi. Keşke ilkin bana getirseydin. Ver mektubu okuyayım, sen de meraktan kurtul, ben de...

Delikanlı bir çılgın gibi ceplerini karıştırdı. Otesine berisine bakındı... Her yeri.. her yeri aradı. Ama mektubu kaybetmişti, nerede olduğunu bilmiyordu...

— Eyvah, karım!..

— Nasıl, buluşumu beğendin mi?.. Yeşil yanınca geç, kırmızı yanınca dur!..

İçki ve kadın

Baba, kendisinden para çeken oğluna hem kızıyor, hem acıyordu. Bir gün onu karşısına alarak nasihat etti:

— Oğlum, hem içki, hem kadın, seni mahvedecek... Biliyorum, biraz eğlenceye ihtiyacın var ama, ikisi birden, iyi değildir... Hastalanacaksın... Birinden birini tercih et!

Oğlu cevap verdi:

— Ama baba, ikisini de seviyorum. Onun için aralarında bir tercih yapamıyacağım. Benim yerime sen yap bu işi.

Baba, uzun süre düşündükten sonra:

— İhtiyarlayınca istediğin kadar içki içebilirsin oğlum, dedi.

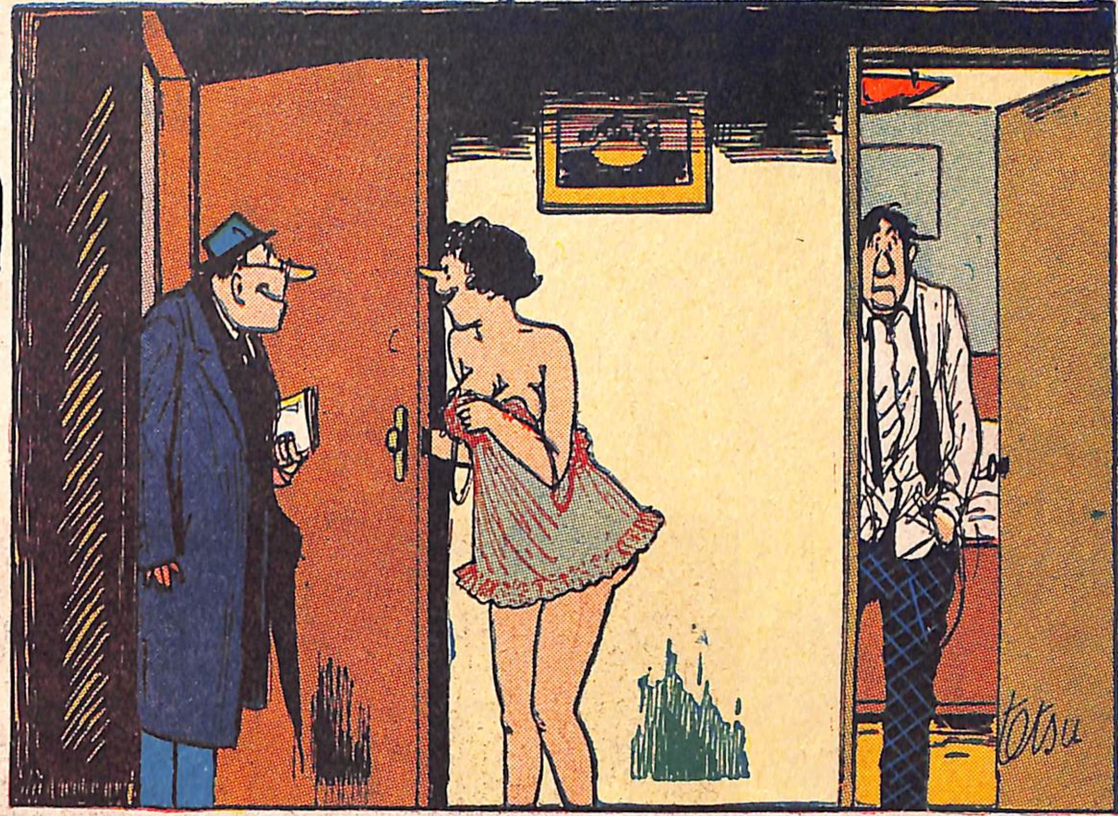

— Yatakta burun karıştırmadan başka bir şey bilmez misin sen?!.

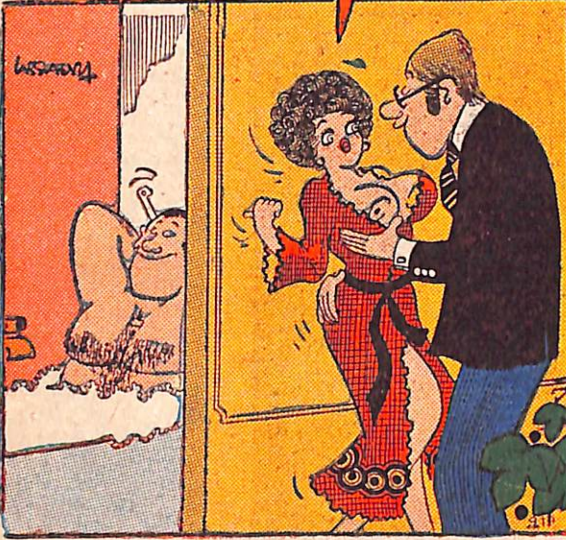

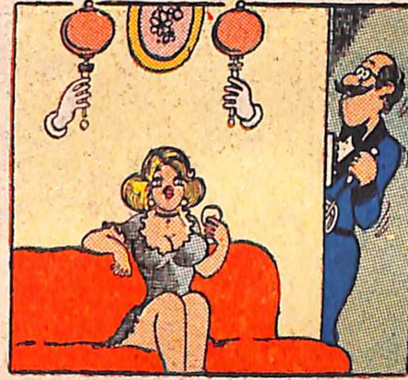
(Basın: 60053 - A - 20135 — 18)

Akbaba

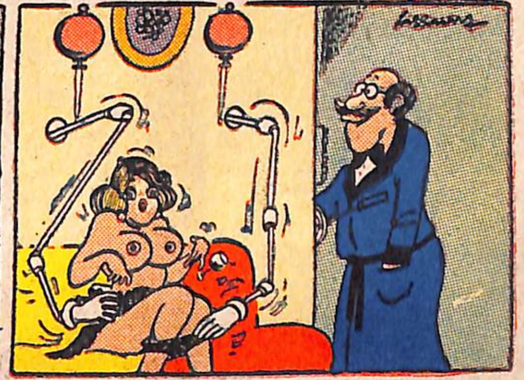

– ARKADAŞINI ELİMDEN GELDİĞİNCE OYALADIM!

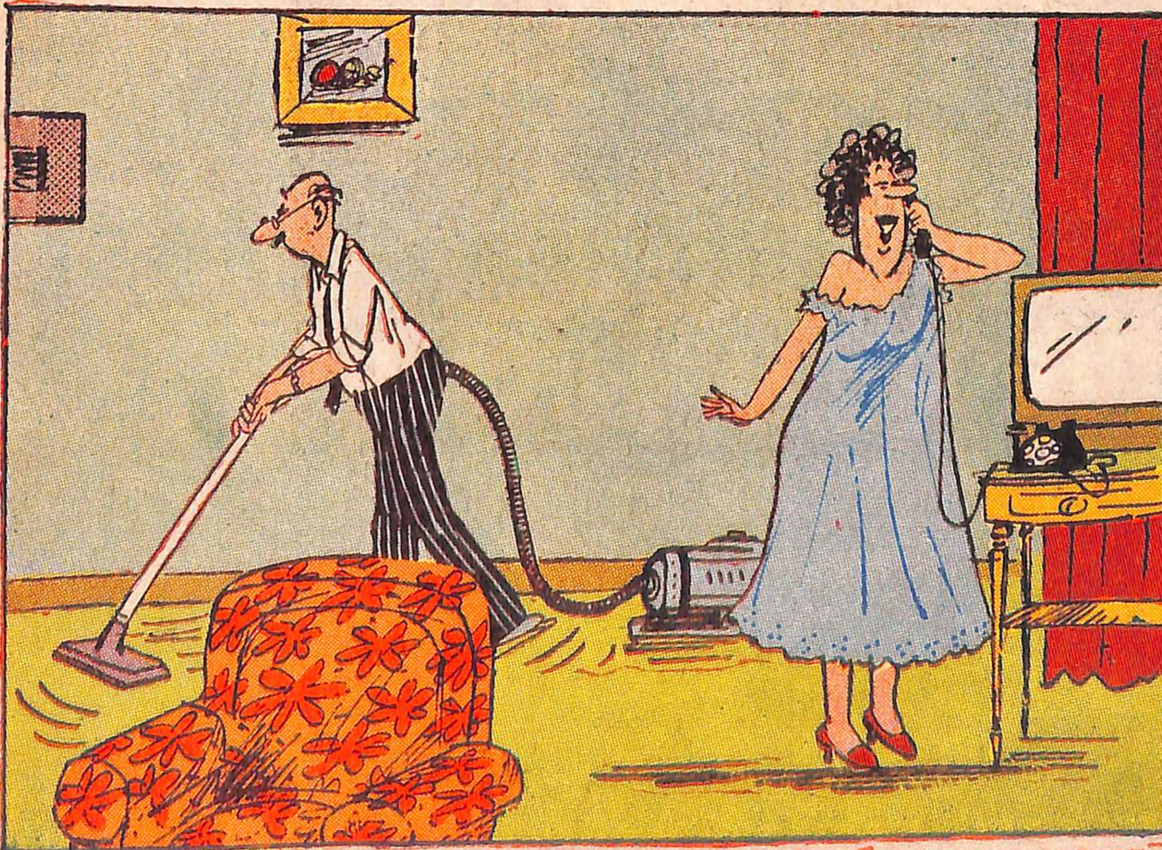

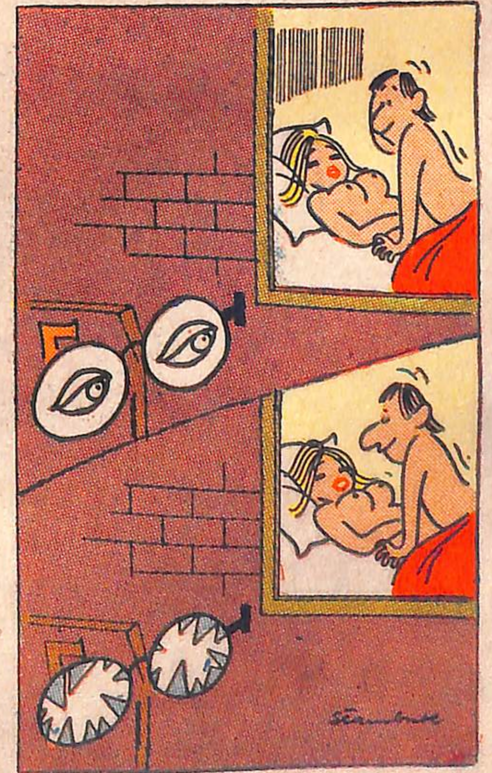
– GEL BAK...

– NASIL BULDUN YENİ İCADIMI?

– DOKTOR KOCAMA BİR HAFTA İSTİRAHAT VERDİ. BU NEDENLE POKER PARTİSİNE GELEMEZ!

YAZISIZ